KLAUSYMAI EUROPOS PARLAMENTE

ATSAKYMAI Į KLAUSIMUS: PASKIRTASIS KOMISIJOS NARYS

Rocco BUTTIGLIONE

(Teisingumas, laisvė ir saugumas)

Dalis B – Specifiniai klausimai

Parlamento komitetas LIBE

1. ***Ar įsipareigojate perimti nuorodas dėl programos „Tamperė II“, kurias šių metų birželio mėnesį Europos Komisija pateikė Europos Vadovų Tarybai, ir ar įsipareigojate informuoti Parlamentą apie klausimus, kurių neketinate toliau svarstyti, arba kuriuos ketinate keisti nurodydamas taip veikti paskatinusias priežastis?***

Taip. Visiškai pritariu birželio mėnesį Komisijos pateiktai daugiametei veiklos programai teisingumo ir vidaus reikalų srityje. Be to, manau, kad pirmininko J. L. Bourlanges parengtas pranešimo projektas šia tema yra labai įdomus. Ypač norėčiau Jus pasveikinti, kad prioritetinius tikslus išdėstėte atsižvelgdamas į Europos piliečių ir žmonių poreikius bei teises. Džiaugiuosi, kad manote, jog būtina nuosekliai taikyti galiojančių sutarčių, ypač 67 straipsnio 2 dalies nuostatas. Šia tema kalbėsiu atsakydamas į 3 klausimą.

Dažnai minėjau, kad nuoširdžiai vertinu ir gerbiu dabartinį Komisijos narį Antonio Vitorino, su kuriuo man jau teko susitikti ir aptarti programą „Tamperė II“. Esu įsitikinęs, kad spalio mėnesį jis mane išsamiai informuos apie diskusijų dėl daugiametės teisingumo ir vidaus reikalų programos raidą.

2. ***Ar sutaręs su kitais kolegijos nariais įsipareigojate pasinaudoti visomis galiojančiose sutartyse numatytomis galimybėmis stiprinti demokratinio atstovavimo Sąjungos institucijoms principą?***

Sąjungos institucijos atlikdamos sutartyse numatytus vaidmenis turi kuo nuosekliau laikytis demokratijos principų. Laisvės, saugumo ir teisingumo srityje visų pirma būtina, kaip išdėstyta atsakyme į 3 klausimą, plačiau taikyti bendro sprendimo procedūrą priimant EB sutarties 67 straipsnio 2 dalyje numatytus sprendimus.

Ar įsipareigojate:

3. Paraginti Tarybą ne vėliau kaip iki šių metų lapkričio 5 d. priimti sprendimą, kurį ji jau turėjo priimti šių metų gegužės 1 d., dėl perėjimo prie bendro sprendimo procedūros dėl EB sutarties IV antraštinėje dalyje numatytų priemonių, taip pat imigracijos srityje (EB sutarties 67 straipsnis ir prie Nicos sutarties pridėta 5 deklaracija)?

Taip. Kaip jau minėjau, pritariu nuomonei, kad būtina kuo greičiau išnaudoti visas Nicos ir Amsterdamo sutartyse numatytas galimybes. Pagal EB sutarties 67 straipsnio 2 dalį Taryba turėtų priimti sprendimą bendro sprendimo procedūrą taikyti priimant teisės aktus keliose arba visose IV antraštinėje dalyje išdėstytose srityse, kurioms vis dar būtinas vienbalsis pritarimas Taryboje ir dėl kurių su Parlamentu tik konsultuojamasi. Priimant teisės aktus civilinės teisės srityje nuo 2003 m. vasario 1 d. plačiai taikoma bendro sprendimo procedūra rodo, kad veiksmingiau sprendimus priimti kvalifikuota balsų dauguma bendradarbiaujant su įstatymų leidėjo galią turinčiu Parlamentui.
Naujausi Eurobarometro duomenys aiškiai rodo: ES piliečiai teisėtai tikisi, kad bendros priemonės vykdant prieglobsčio, imigracijos ir sienų apsaugos politiką bus taikomos be atidėliojimų. Prie Nicos sutarties pridėtoje 5 deklaracijoje išdėstytas aiškus ir konkretus valstybių narių politinis įsipareigojimas priimti procedūrines taisykles, pagal kurias bus galima tai padaryti.
Dabar Taryba turėtų kuo greičiau įvykdyti savo įsipareigojimus. Manau, kad tai padaryti būtų galima per Europos Vadovų Tarybos susitikimą lapkričio 5 dieną. Sutarimu dėl Konstitucijos sutarties parodyta politinė valia bendro sprendimo procedūrą taikyti priimant teisės aktus teisingumo, laivės ir saugumo srityje. Dabar šią sutartį turi ratifikuoti valstybės narės. Tačiau lapkričio mėn. Europos Vadovų Taryba turėtų paraginti Tarybą pilnai išnaudoti jai galiojančiomis sutartimis suteiktus įgaliojimus. Aiškiai pritardamos platesniam bendro sprendimo procedūros taikymui šalys įrodys savo įsipareigojimą bendrai veikti. Tai yra būtina, kad būtų galima įgyvendinti naują daugiametę veiklos programą teisingumo ir vidaus reikalų srityje.

4. Pripažinti realią Europos Parlamento teisę skatinti teisės aktų leidybos iniciatyvą, ypač kai numatomas teisės aktas priklauso sričiai, kurioje sprendimai priimami pagal bendro sprendimo procedūrą (Konstitucijos projekto III.234 straipsnis, pakeičiantis EB sutarties 192 straipsnį)?

Pagal EB sutartį Europos Parlamentas ir Taryba gali reikalauti, kad Komisija pateiktų bet kokį tinkamą pasiūlymą (EB sutarties 192 straipsnis), net jeigu priimant teisės aktus toje srityje netaikoma bendro sprendimo procedūra. Paprastai Komisija atsižvelgia į šiuos reikalavimus, tačiau pagal pagrindų susitarimą su EP (5 punktą) Komisija turi pateikti skubų ir pakankamai konkretų atsakymą į tokius reikalavimus.

Europos Konventas svarstė klausimą, kam turėtų priklausyti teisės aktų iniciatyvos teisė, tačiau nusprendė Konstitucijoje ir toliau šią išimtinę teisę priskirti Komisijai (I-26 straipsnis) ir įpareigoti Komisiją pagrįsti savo atsakymą į EP ir Tarybos reikalavimus (III-332 ir III-345 straipsniai). Kadangi dabar Europos Parlamentas atlieka politinę Komisijos įsipareigojimų vykdymo kontrolę, šios dabartinės ir būsimos priemonės, mano nuomone, sudaro darnią ir susietą visumą.

Kalbėdamas apie tai, norėčiau pabrėžti, koks svarbus yra institucijų bendradarbiavimas sudarant darnias Sąjungos veiklos programas. Džiaugiuosi, kad Konstitucijoje aiškiai išdėstytas metinių ir daugiamečių programų principas, dėl kurio institucijos susitarė (I-26 straipsnio 1 dalis). Manau, kad institucijoms sudarant programų planus būtų veiksmingiau ir protingiau atsižvelgti į Europos Parlamento valią dėl siūlomų teisės aktų nei priimti III-332 straipsnyje numatytą *ad hoc* sprendimą. Šiuo atžvilgiu manau, kad nustatant naujos daugiametės programos gaires laisvės, saugumo ir teisingumo srityje būtina aktyvi Europos Parlamento parama siekiant, kad programos įgyvendinimas būtų veiksmingas.

5. Atkreipti dėmesį, jei Europos Parlamentas atmeta įprastus su teisės aktų leidyba susijusius pasiūlymus arba pagal komitologijos procedūrą priimtus EB Komisijos pasiūlymus, nuo šiol taip pakeisdamas Tarybos sprendimą 468/99 (kaip numatyta Konstitucijos projekto I-35 straipsnio 2 dalyje)?

Komisijai turi būti palikta iniciatyvos teisė teikti įprastinius teisės aktų pasiūlymus ir galimybė priimti sprendimą dėl savo pasiūlyto teksto turinio ir paskirties. Jeigu Europos Parlamentas nepritaria Komisijos pasiūlymui, Parlamentas naudodamasis teisės aktų leidėjo teise gali priimti atitinkamus pakeitimus.

Kalbant apie komitologijos procedūros reformą Komisija 2004 m. balandžio 22 d. pasiūlyme įsipareigojo atsižvelgti į Europos Parlamento ir Tarybos pozicijas vienai ar (ir) kitai teisės aktų leidybos institucijai prieštaraujant dėl visų įgyvendinimo priemonių, kuriomis siekiama taikyti pagrindines ar tam tikras kitas nuostatas, numatytas teisės aktuose, priimtuose taikant bendro sprendimo procedūrą. Nesutardama su viena ar kita teisės aktų leidybos institucija Komisija atsižvelgdama į teisės aktų leidėjo nuomonę teisės akto pasiūlymą gali pateikti svarstyti pagal bendro sprendimo procedūrą, priimti savo pradinį projektą dėl įgyvendinimo priemonių arba priimti pakeistą projektą, t. y. atsiimti savo pasiūlymą. Visais šiais atvejais minėtame pasiūlyme numatoma, kad Komisija teisės aktų leidėją informuos apie priežastis ją, kaip vykdomosios valdžios organą, privertusias priimti vienokį ar kitokį sprendimą. Dėl šio pakeisto pasiūlymo, kuriame akivaizdžiai atsižvelgiama į 2003 m. rugsėjo 3 d. R. Corbett'o pranešime siūlomus pakeitimus, vis dar tariamasi Taryboje.

Teisinę padėtį pakeis Konstitucijos I-35 straipsnio 2 dalis, kadangi joje numatomas teisėkūros galios perdavimą Komisijai, kurią vis dar kontroliuos teisės aktų leidėjas. Šiuo atveju pats teisės aktų leidėjas galės atšaukti teisėkūros galios perdavimą ir (arba) sustabdyti tokio teisės akto priėmimo procedūrą.

6. <u>Pasiūlyti Tarybai bent jau nuolatos konsultuotis su Europos Parlamentu, kai sudaromi visi tarptautiniai susitarimai arba priimama bendroji pozicija, susijusi su trečiuoju ramsčiu, turint mintyje tai, kad šalių parlamentai, net nekontroliuoja šių tekstų, ir išsamiai informuoti Parlamento komitetą bei nuolat pateikti savo nuomonę dėl valstybių narių teisės aktų iniciatyvos arba ES priimtų priemonių įgyvendinimo?</u>

Yra tarptautinių susitarimų, sudarytų remiantis Bendrijos įgaliojimais, kuriais sprendžiami tokie svarbūs klausimai kaip bylų atnaujinimas, teismų bendradarbiavimas civilinės ir baudžiamosios teisės srityse bei partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimų nuostatos, susijusios su vidaus reikalais. Šiais atvejais stengsiuosi užtikrinti, kad Europos Parlamentas pagal Europos Bendrijos steigimo sutarties 300 straipsnio nuostatas galėtų pilnateisiškai dalyvauti minėtoje veikloje. Sudarant susitarimus specialiais su trečiuoju ramsčiu susijusiais klausimais, remiantis Europos Sąjungos sutarties 38 ir 24 straipsniais, Tarybai pirmininkaujanti valstybė narė vadovauja deryboms, o Komisija jai padeda. Iki šiol Taryba nėra teisiškai įsipareigojusio konsultuotis su Parlamentu, tačiau taip pat nėra jokių kliūčių tai daryti. Labai tam pritarčiau ir raginsiu Tarybai pirmininkausiančias valstybes nares tai daryti. Džiaugiuosi, kad Konstitucijos sutartimi išplėstos Europos Parlamento galios priimant sprendimus šioje srityje.

Atsižvelgdamas į tarpinstitucinius susitarimus pritariu, kad būtina, jog Komisija ir toliau išsamiai informuotų Europos Parlamentą apie valstybių narių siūlomus teisės aktus. Manau, kad lojalų institucijų bendradarbiavimą (kaip numatyta Sutartyse) turi atspindėti tinkamas ir tolydus keitimosi informacija procesas. Sąjunga geriausiai veikia tuomet, kai visos institucijos viena kitą supranta ir kartu pasiekia abipusiškai naudingų rezultatų. Žinoma, valstybės narės teikiančios teisės aktų pasiūlymus gali geriau paaiškinti jų tikslą ir naudą negu Komisija. Kaip Komisijos narys siūlyčiau kolegijai pritarti šiuo metu taikomam metodui, pagal kurį Komisija nuolatos priima oficialią poziciją dėl valstybių narių siūlomų teisės aktų. Ši pozicija turėtų būti žodžiu pristatoma komitete ir plenarinėje sesijoje.

Kalbant apie įgyvendinimo priemones, pirmojo ramsčio srityje reikėtų taikyti įprastines galiojančias procedūras, pagal kurias į valstybių narių teisę įtraukiamos priimtos Bendrijos direktyvos.
Trečiojo ramsčio srityje pagal kelių pagrindų sprendimų nuostatas pranešimus pateikia Komisija. Ketinu gerinti informacijos platinimą naudojant rodiklių lentelę – priemonę, kurią įsipareigoju ir toliau taikyti pagal naujos daugiametės programos gaires – ir vystyti tolesnes priemones su trečiuoju ramsčiu susijusių teisės aktų pasiūlymų srityje ir tobulesnes jų įgyvendinimo priežiūros priemones.
Tačiau, kol nėra patvirtinta Konstitucijos sutartis, pagal kurią Komisijos priežiūros įgaliojimai bus išplėsti iki teisingumo ir vidaus reikalų srities, turiu pabrėžti, kad informacija apie trečiojo ramsčio teisės aktų įgyvendinimą priklauso nuo valstybių narių pateikiamos informacijos.

7. Iš dalies keisti reglamentą Nr. 1049/01: a) kad būtų užtikrintas su teisės aktų leidyba susijusių diskusijų Taryboje skaidrumas (kaip numatyta Konstitucijos projekto I-23 straipsnio 5 Parlamentui dalyje, I-45 straipsnio 3 dalyje, I-49 straipsnio 2 dalyje ir II-42 straipsnyje) ir b) kad būtų užtikrinta, galimybė susipažinti su konfidencialia institucijų tvarkoma informacija, susijusia su laisvės, saugumo ir teisingumo erdve, ir (arba) atlikti jos kontrolę (kaip tai daro šalių parlamentai ir vyriausybės)?

Pritariu Parlamento nuomonei, kad būtina užtikrinti, jog Taryboje vykstančios diskusijos dėl teisės aktų yra skaidrios. Galiojančiose sutartyse numatytos dvi galimybės atvirumo tikslui įgyvendinti:

- visuomenei suteikiama galimybė susipažinti su atitinkamais teisės aktais remiantis reglamentu Nr. 1049/2001; Tarybos teisėkūros dokumentai dažnai pateikiami jos tinklalapyje internete;

- pagal EB sutarties 207 straipsnį skelbiami balsavimo rezultatai, balsavimo motyvai ir užprotokoluoti pareiškimai.

Sutarties dėl Konstitucijos Europai projekte imamasi tolesnių priemonių siekiant daugiau atvirumo: 49 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad Taryba svarstydama ir priimdama teisės akto projektą posėdžiauja viešai. Ši nuostata bus taikoma, kai Konstitucija įsigalios; tam nereikia jokių reglamento Nr. 1049/2001 pakeitimų.
Kita vertus, Parlamentas reikalauja suteikti galimybę susipažinti su konfidencialia kitų institucijų saugoma informacija laisvės, saugumo ir teisingumo klausimais, kad galėtų vykdyti veiksmingą kontrolę. Sutarties 255 straipsnyje numatyta, kad reglamentu Nr. 1049/2001 siekiama nustatyti visuomenės teisės susipažinti su dokumentais principus ir apribojimus. Parlamento prerogatyvos aiškiai peržengia bendros visuomenės teisės susipažinti su dokumentais ribas. Norėčiau priminti, kad tam tikromis taisyklėmis jau reglamentuojamas konfidencialios Komisijos saugomos informacijos perdavimas Parlamentui; šios taisyklės išdėstytos 2000 m. liepos 5 d. abiejų Pirmininkų pasirašyto pagrindų susitarimo III priede.

8. Per metines diskusijas dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės Europos Parlamentui ir šalių parlamentams teikti išsamesnę informaciją apie jos kūrimo problemas, nurodant šalių pozicijas, ir klausimus, dėl kurių jos nesutinka, bei galimus jų sprendimo būdus? Ar galite užtikrinti, kad Parlamentui bus visuomet pranešta apie valstybių narių G5 grupės veiklą arba visus glaudesnio bendradarbiavimo, vykdomo vadovaujantis ES sutarties 40 ir 40b straipsniais, atvejus?

Taip, labai didžiuočiaus galėdamas kaip atsakingas Komisijos narys dalyvauti Europos Parlamento diskusijoje apie laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę. Manau, kad metinis posėdis, kuriame būtų apžvelgiami darbo rezultatai, yra būtinas, kad galėtume kartu aptarti įgyvendintus tikslus, nustatytus trūkumus ir būsimos veiklos prioritetinius tikslus. Pasinaudodamas galimybe išsamiai įvertinčiau pagrindines problemas, su kuriomis susidurta kuriant laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, ir aptarčiau galimus jų sprendimų būdus. Tačiau, turiu pabrėžti, kad ne

Komisijos nario užduotis yra išsamiai išdėstyti valstybių narių pozicijas ir sąlygas. Tai turi daryti Taryba, kuriai per metinę diskusiją atstovauja pirmininkaujanti valstybė narė.

Ši politikos sritis išgyvena naują raidos etapą. Tam būtina demokratinė kontrolė Europos ir valstybių narių mastu. Manau, kad ir toliau kas šešis mėnesius sudarydami rodiklių lentelę, palengvinsime šį procesą. Talkinamas savo tarnybos darbuotojų būčiau pasiruošęs su jumis aptarti tam tikrus klausimus. Tai siūlyčiau ir nacionaliniams parlamentams.

G5 grupė, kaip žinote, yra visiškai neoficialus forumas, kuriame, mano supratimu, kai kurios valstybės narės gali aptarti aktualius klausimus. Komisija nedalyvauja šiuose susitikimuose.

Be abejo Jus informuočiau apie veiklą, kurią ateityje gali pradėti plėtoti kelios valstybės narės siekdamos galiojančiose sutartyse numatyto tvirtesnio bendradarbiavimo.

Manau, kad tai būtų naudinga, kai valstybių narių mažuma nepritaria siekti nustatyto tikslo, tačiau tik tada, kai – norėčiau pabrėžti – tai yra daroma vadovaujantis sutarčių nuostatomis.

9. Kokių priemonių ketinate imtis siekdamas sutvirtinti reikalavimą labiau sustiprinti pagrindinių teisių apsaugą, nes tik tai gali padidinti abipusį valstybių narių ir piliečių pasitikėjimą kuriant Europą? Ar įsipareigojate konkrečiai pasirūpinti, kad Europos Sąjunga galėtų kuo greičiau prisidėti prie Europos žmogaus teisių konvencijos?

Pirma, noriu pabrėžti, kad didžiuočiaus būdamas atsakingas už pagrindinių teisių ir piliečių teisių apsaugą Europos Sąjungoje. Pagrindinės teisės ir piliečių teisės sudaro Europos socialinės sutarties pagrindą. Todėl viską, ką planuočiau daryti per savo, už teisingumą, laisvę ir saugumą atsakingo Komisijos nario, kadenciją grįsčiau pagarba šioms teisėms.

Sąjunga įkurta vadovaujantis laisvės, demokratijos, pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms bei teisinės valstybės principais. Darysiu viską, ką galiu, kad piliečiai būtų informuojami apie jų teises. Toliau skatinsiu laikytis Pagrindinių teisių chartijos – pagrindinio dokumento, kuriame nustatytos Europos Sąjungos piliečių ir gyventojų asmeninės, pilietinės, politinės, ekonominės ir socialinės teisės. Dabartinė Komisija pateikė pranešimą dėl Europos Sąjungos sutarties 7 straipsnio. Pritariu šio pranešimo tekstui, kuriame didžiausias dėmesys skiriamas pagrindinių teisių pažeidų prevencijai, vykdomai informuojant, šviečiant piliečius ir bendradarbiaujant su jais. Pritariu nuomonei, kad būtina plėtoti tarpinstitucinį bendradarbiavimą šiam tikslui įgyvendinti.

Manau, kad logiška teisiškai privalomos Chartijos įtraukimo į Konstitucijos sutartį tąsa būtų Sąjungos tapimas Europos žmogaus teisių konvencijos šalimi. Tai rodytų, kad Europos Sąjunga vykdo savo įsipareigojimą saugoti pagrindines teises. Atėjo laikas tęsti praeityje jau vykdytą darbą. Nors pirma turi įsigalioti Konstitucijos sutartis, kad Sąjunga galėtų tapti Europos žmogaus teisių konvencijos šalimi, siūlyčiau, kad Komisija, Europos Parlamentui ir Tarybai pritariant, kuo greičiau imtųsi visų būtinų priemonių, kuriomis siekiama pagreitinti šios sutarties pasirašymo procesą.

10. Kaip sieksite skatinti pagarbos žmogaus teisėms kultūrą Europos Sąjungoje? Ar skirsite lėšų ir taikysite priemones, skatinančias diskusijas ir nuolatinį keitimąsi informacija tarp nacionalinių ir Europos teisės aktų leidėjų, tarp Europos Teismų ir valstybių narių konstitucinių teismų, kad būtų pasidalyta pažangiausia patirtimi ir praktika bei Europos lygmeniu nustatytos bendros normos?

Manau, kad sprendimas išplėsti Europos rasizmo ir ksenofobijos centro įgaliojimus, siekiant įsteigti Pagrindinių teisių agentūrą, buvo priimtas dėl didėjančios pagrindinių teisių reikšmės Europos Sąjungoje. Džiaugiuosi, kad dabartinė Komisija pradėjo konsultacijas su Europos Parlamentu ir visuomene, kad parengtų teisės akto projektą dėl šios agentūros įsteigimo. Tęsdamas šį darbą atsižvelgsiu į išreikštas nuomones. Ši agentūra atliks pagrindinį vaidmenį plėtojant tikrąją pagrindinių teisių kultūrą Europoje.

Be to, siūlyčiau kolegijai taikant poveikio vertinimo priemonę ir toliau atidžiai tikrinti visus teisės aktų pasiūlymus, siekiant užtikrinti, jog jie neprieštarauja Pagrindinių teisių chartijai.

Manau, kad valstybėms narėms būtina keistis informacija ir pažangiausia patirtimi, jeigu norime sustiprinti bei skatinti dialogą pagrindinių teisių klausimais. Skatinčiau tokį bendradarbiavimą ir esu pasiruošęs padėti jį palengvinti europinio lygmens teismų ir valstybių narių konstitucinių teismų bendradarbiavimo ir panašiose srityse.

Kalbant apie nacionalinių parlamentų ir Europos Parlamento narių keitimąsi informacija, aš asmeniškai pritariu prie Amsterdamo sutarties pridėtame protokole dėl nacionalinių parlamentų vaidmens Europos Sąjungoje išdėstytoms nuostatoms. Sveikinčiau visus COSAC teikiamus teisės akto pasiūlymus teisingumo, laisvės ir saugumo bei pagrindinių teisių srityje. Manau, kad demokratinė kontrolė yra būtina, ir pabrėžiu, jog nacionaliniai parlamentai atlieka svarbų vaidmenį užtikrindami, jog laikomasi subsidiarumo principo teikiant teisės akto pasiūlymus šioje srityje. Konstitucijos sutartyje numatytos griežtesnės šios procedūros priemonės.

11. Ar sutinkate su nuostata, kad laisva pliuralistinė žiniasklaida yra būtina sąlyga siekiant pagarbos teisei į žodžio ir informacijos laisvę? Ar pritariate teiginiui, kad ES turi politinę, moralinę ir teisinę pareigą savo kompetencijos ribose užtikrinti, kad būtų gerbiamos ES piliečių teisės į laisvą pliuralistinę žiniasklaidą?

Taip, žinoma! Galiu tik pritarti šiam demokratiją propaguojančiam pareiškimui: laisva pliuralistinė žiniasklaida yra būtina sąlyga siekiant pagarbos teisei į žodžio ir informacijos laisvę. Gerai žinau, kad šis komitetas metų pradžioje atliko itin svarbų darbą, kurio tikslas buvo taikant griežtus reikalavimus įvertinti padėtį kai kuriose valstybėse narėse ir ištirti, kokios yra tobulinimo galimybės. Sąjunga, o ypač Komisija, yra įsipareigojusios savo galių ribose užtikrinti pagarbą ES piliečių teisėms. Pagrindinių teisių chartijos 11 straipsnio 2 dalyje, kaip žinote, reikalaujama tokios pagarbos. Todėl, nors žiniasklaida ir nėra mano kompetencija, aktyviai skatinčiau gerbti ES piliečių teises šioje srityje.

12. Ar sutiktumėte su mintimi, kad norint išvengti interesų konflikto, Europos lygmeniu būtų priimti teisės aktai draudžiantys politikams arba kandidatams turėti didesnių finansinių interesų žiniasklaidos srityje? Ar pateiktumėte pasiūlymų, kuriais būtų siekiama užtikrinti, kad vyriausybių nariai negali naudotis savo interesais žiniasklaidos srityje politiniams tikslams įgyvendinti?

Šis klausimas susijęs su kita svarbia tema, kurią šis komitetas nagrinėjo praėjusį gegužės mėnesį patvirtintame pranešime. Visi politiniai veikėjai – ne tik partijos, bet ir atskiri kandidatai – turi laikytis laisvės ir demokratijos principų bei gerbti žmogaus teises ir pagrindines laisves. Būdamas kolegijos nariu pritarčiau minčiai, kad būtina apsvarstyti visas galimas priemones, kuriomis siekiama Komisijos kompetencijos ribose užkirsti kelią interesų konfliktams. Manau, kad politinių atstovų finansinių interesų skaidrumo didinimas (įskaitant ir turtines teises žiniasklaidos bendrovėse) yra svarbus žingsnis.

13. Ar siekdamas užtikrinti pagarbą žmogaus teisėms įsipareigojate pateikti pasiūlymų, susijusių su Europos teisės aktais dėl kovos su rasizmu, antisemitizmu ir įvairių formų diskriminacija? Kokių veiksmų siūlysite imtis Komisijai kovojant su diskriminacija ir skatinant mažumų, ypač romų, apsaugą, nes po gegužės 1 d. plėtros jie sudaro 9,5 mln. ES piliečių? Ar siūlysite priimti vidutinės trukmės strategiją, kuri padėtų koordinuoti su romais susijusias programas ir politikos sritis, pagrįstas pagarba romų žmogaus teisėms? Ar pritartumėte minčiai, kad Komisijoje būtų įkurtas „romų sekretoriatas“?

Kaip žinote, pastaraisiais metais pažanga padaryta vadovaujantis Amsterdamo sutarties 13 straipsniu priėmus dvi direktyvas, kuriose numatytos kovos su diskriminacija priemonės. Šiuo atžvilgiu skatinčiau kolegiją užtikrinti, kad naujų Bendrijos teisės aktų nuostatos veiksmingai taikomos ir vykdomos visoje ES. Sutarčių pažeidimų tyrimo procedūros pradėtos prieš tas valstybes nares, kurios į savo nacionalinę teisę neperkėlė visų direktyvų. Manau, kad reikia tęsti 100 milijonų eurų dotuotą veiklos programą, kuria remiamas šių dviejų direktyvų įgyvendinimo procesas. Tai gilina žinias apie rasizmą ir kitas diskriminacijos formas.

Manau, kad įkurdami specializuotus „lygybės organus“ visose valstybėse narėse labai padėsime piliečiams naudotis savo teisėmis. Taip pat pageidaučiau, kad būtų tęsiama penkiametė informacijos programa „Už įvairovę – prieš diskriminaciją“.

Be to, dabartinė Komisija jau pateikė pasiūlymą dėl pagrindų sprendimo, skirto kovai su rasizmu ir ksenofobija. Kiek suprantu, tuo įgyvendinami du tikslai: pirma, užtikrinama, kad už rasistinius ir ksenofobinio pobūdžio nusikaltimus visose valstybėse narėse baudžiama veiksmingomis, tinkamomis ir atgrasančiomis bausmėmis, nusikaltėliai išduodami, o antra, panaikinant kliūtis tobulinamas ir skatinamas teismų bendradarbiavimas. Dabar šį teisės aktą kuo greičiau turi patvirtinti Taryba.

Mano manymu, gyvybiškai svarbu kuo greičiau imtis priemonių integruoti ir apsaugoti mažumas po ES plėtros. Tai ypač aktualu, kalbant apie romus, kurie sudaro didžiausią mažumą

išsiplėtusioje ES. Skatinčiau kolegiją užtikrinti, kad visos su šiuo klausimu susijusios ES politikos kryptys ir finansavimo priemonės derinamos ir yra veiksmingai įgyvendinamos.

Man žinoma, kad dabartinė Komisija jau ėmėsi veiksmų, kuriais siekiama geriau derinti finansavimo ir kitas romų problemoms spęsti skirtas priemones. Manau, kad turime ir toliau kaupti pažangią patirtį (vykdydami EQUAL, ESF, PHARE ir panašias programas), kuria galėtume dalintis su kitomis valstybėmis narėmis, kuriose gyvena romų. Galbūt neišspręsime visų problemų, tačiau užtikrinu, kad naująją Komisiją skatinsiu daryti viską, ką ji gali. Šiame kontekste norėčiau paminėti švietimą, kuris yra gyvybiškai svarbus.

14. Ar ketinate veikti taip, kad Komisija pasiektų susitarimą dėl dviejų kitų teisinių priemonių, kurių būtinai reikia teisinei migracijos ir prieglobsčio sistemai: direktyvos dėl ilgalaikio gyventojo statuso suteikimo pabėgėliams ir subsidiaria apsauga besinaudojantiems asmenims bei direktyvos dėl minimalių standartų, taikomų grąžinant asmenis? Kokiu būdu stengsitės inicijuoti tolimesnius veiksmus siekiant nustatyti bendrą prieglobsčio procedūrą ir suteikti vienodą prieglobsčio statusą, kurie yra numatyti naujoje Konstitucijos sutartyje (III-167 straipsnio 2 dalis)?

Taip, manau, kad teisės aktus bendros prieglobsčio ir imigracijos politikos srityje svarbu papildyti direktyva dėl ilgalaikio gyventojo statuso suteikimo pabėgėliams ir subsidiaria apsauga besinaudojantiems asmenims bei direktyva dėl minimalių standartų, taikomų grąžinant asmenis. Šiuo metu Komisija konsultuodamasi su valstybėmis narėmis rengia šių sričių direktyvų projektus ir mano tikslas būtų šiuos projektus pateikti Tarybai ir Parlamentui 2005 m. pradžioje.

Kaip jau pabrėžiau atsakydamas į 3 klausimą, tikiuosi, kad abu pasiūlymai bus priimti taikant bendro sprendimo procedūrą. Siekiant priimti direktyvą dėl asmenų grąžinimo būtina sąlyga yra Tarybos sprendimas – vykdant įsipareigojimą, numatytą EB sutarties 67 straipsnio 2 dalyje, ir konkrečiau išdėstytą Nicos sutarties 5 deklaracijoje – teisės aktus 63 straipsnio 3 dalies b skirsnyje (nelegali imigracija) apibrėžtoje srityje priimti taikant bendro sprendimo procedūrą.

Šių metų liepos mėn. Komisija išleido komunikatą dėl bendros prieglobsčio suteikimo procedūros. Jame bendrai išdėstoma, kaip nustatyti bendrą prieglobsčio procedūrą ir vienodą prieglobsčio statusą. Šiame komunikate ypač pabrėžiama, kad būtinas parengiamasis etapas, kurio metu būtų tęsiamas darbas remiantis patirtimi, įgyta per pirmąjį bendros prieglobsčio procedūros nustatymo etapą, ir nustatoma, kokius aspektus būtina įtraukti į teisės aktą. Tuo pačiu metu bus nustatomos ir tos reglamentavimo sritys, kuriose tikslingiau darnos siekti ne priimant teisės aktus, o valstybių narių administracijoms artimiau bendradarbiaujant praktiniais klausimais. Tokį metodą laikau atsargiu, apgalvotu ir politiškai įgyvendinamu, todėl jį ir palaikau.

15. <u>Kokia būtų Jūsų pozicija atsižvelgiant į partnerystės politikos su pabėgėlių ir migrantų kilmės šalimis plėtotę, dėl bendros Italijos ir Vokietijos iniciatyvos atidaryti migrantų priėmimo centrus už Europos Sąjungos ribų siekiant ten apsvarstyti prašymus dėl prieglobsčio ?</u>

Visų pirma imigracijos politikos negalime laikyti atskira iniciatyva. Ji yra bendros Europos Sąjungos politikos dalis. Šią mintį turime gilinti būsimosiose diskusijose.

Laivo *Cap Anamur* žmonių nelaimė labai sustiprino diskusijas apie naujus metodus migracijai (įskaitant ir priverstinę migraciją) valdyti. Šis įvykis parodo, kad priežastys, verčiančios žmones atvykti į ES ieškoti darbo ir (arba) apsaugos, yra nesibaigianti kasdienybė, ir, kad ES privalo ieškoti aiškaus, įtikinamo ir veiksmingo metodo šioms problemoms spręsti. Turime rasti įgyvendinamą alternatyvą nelegaliems ir pavojingiems kontrabandininkų metodams, kurie kelią grėsmę ne tik žmonėms, turintiems teisę į tarptautinę apsaugą, bet ir migrantams, kurie atvyksta į valstybes nares ieškodami geresnio gyvenimo. Suprantama, kad tai padaryti galima tik migrantų kilmės ir tranzitinėms šalims glaudžiai bendradarbiaujant. Italija ir Vokietija rimtai susirūpino šių problemų sprendimu ir pateikė konkrečius pasiūlymus šiam tikslui įgyvendinti. Jų idėjos yra vertingas įnašas į ES vykstančias diskusijas, lauksiu tolesnės šių pasiūlymų raidos ir diskusijų apie jų įgyvendinamumą Taryboje ir Europos Parlamente.

Šios idėjos turėtų derėti su iki šiol taikyta dvejopa Komisijos strategija ir ją papildyti. Pasiūlymuose reikalaujama sukurti Bendrą Europos prieglobsčio sistemą, užtikrinančią tų žmonių apsaugą ES, kuriems ji būtina, o taip pat įgalinančią valstybes nares veiksmingai spręsti problemas, susijusias su piktnaudžiavimu galimybe gauti prieglobstį, kuria naudojasi geresnio gyvenimo ieškantys žmonės. Bendros Europos prieglobsčio sistemos idėja remiama prielaida, kad bendra politika sumažintų antrinius judėjimus ir įgalintų valstybes nares susidoroti su prieglobsčio ieškojimo padariniais ES laikantis solidarumo ir naštos pasidalijimo principo. Šią vidinę ES prieglobsčio politikos dimensiją papildo subalansuota strategija, išdėstyta 2004 m. birželio mėn. Komisijos komunikate „Galimybių priimti ilgalaikius sprendimus gerinimas“, kuriame apibrėžiamas ES uždavinys gerinti tarptautinės apsaugos sistemą glaudžiai bendradarbiaujant su regiono šalimis. Šios strategijos esmę sudaro geresnis žmonių, kuriems būtina tarptautinė apsauga, įvažiavimo į valstybių narių teritoriją valdymas ir pabėgėlių kilmės regionų apsaugos pajėgumo stiprinimas, kad pabėgėliai kuo greičiau galėtų naudotis veiksmingesne ir kuo geriau jų poreikius atitinkančia apsauga ir sumažėtų antrinių judėjimų.

Pradiniai šių dviejų valstybių narių pateikti pasiūlymai susiję su konkrečia padėtimi tranzitinėse šalyse, kuriose migrantai ir pabėgėliai apsistoja prieš įvažiuodami į ES. Ypatingi šioms šalims būdingi bruožai ir sudėtingos problemos, su kuriomis jos susiduria, reikalauja specialaus problemų sprendimo metodo, taikomo įgyvendinant minėtą dvejopą strategiją. ES savo politiką pagal galimybes turėtų plėtoti laikydamasi „saugių trečiųjų šalių principo“, numatyto Tarybos direktyvoje dėl prieglobsčio suteikimo procedūrų, kuri greitai turėtų būti oficialiai patvirtinta. Pagrindinis mūsų tikslas turėtų būti spręsti humanitarinės pagalbos problemas ir neleisti Vidužemio jūrai tapti kapais. Žmonių kontrabandoms turime rasti įgyvendinamą, teisėtą ir saugią alternatyvą, skirtą žmonėms, kuriems būtina apsauga ir kurių integracija šiose šalyse yra neįmanoma. Vienas šios problemos sprendimo būdas galėtų būti šių žmonių persikėlimo gyventi į ES programa. Tačiau taikant tokias priemones taip pat būtina atsižvelgti į iš šių šalių emigruojančių žmonių įvairiatautiškumą ir palengvinti keitimąsi informacija apie galimybes

imigruoti į ES. Veiksmų planai, kurie bus patvirtinti šių metų pabaigoje ES ir įvairioms Šiaurės Afrikos šalims sudarant susitarimus Europos kaimynystės politikos srityje, suteikia galimybę skatinti politinį dialogą šiais klausimais ir bus konkretaus bendradarbiavimo ir sustiprintos paramos pradžia.

Problemas sprendžiant naujais metodais būtina laikytis pagrindinių principų, ypač užtikrinti, kad atsižvelgiama į valstybių narių tarptautinius teisinius įsipareigojimus, įskaitant ir besąlygišką 1951 m. pasirašytos Pabėgėlių konvencijos laikymąsi, negrąžinimo principą ir Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių konvenciją. Be to, taikant bet kokį naują metodą naštą būtina dalintis ne tik Europos Sąjungos viduje, bet ir su trečiosiomis prieglobstį suteikiančiomis šalimis – nepriskirti visos atsakomybės tik šioms šalims. Tokios procedūros turi būti vykdomos pabėgėlių kilmės, tranzitinėms, pirmąjį ir galutinį prieglobstį suteikusioms šalims bendradarbiaujant. Galiausiai svarbiausia yra tai, kad nauji metodai negali pakeisti Bendros Europos prieglobsčio sistemos ir asmens teisės asmeniškai bei savanoriškai prašyti prieglobsčio ES, jie gali būti tik papildomojo pobūdžio.

16. Kokiu būdu plėtosite iniciatyvas dėl teisėtos migracijos, teisėtų migrantų integracijos, atsižvelgdamas į tai, kad teisėti migracijos kanalai gali palengvinti prieglobsčio sistemai daromą spaudimą ir padėti žmonėms, kuriems iš tiesų reikia tarptautinės apsaugos? Ar įsipareigojate plėtoti, prireikus, nustatant Europos kvotas legalią imigraciją ir užtikrinti imigrantų integraciją, kaip numatoma Konstitucijos sutartyje nustatytame naujame teisiniame pagrinde (III-168 straipsnio 4 dalis)?

Manau, kad labai svarbu užpildyti ES teisės aktuose esančią spragą ir nustatyti teisėtos imigracijos taisykles, taikomas darbo ieškantiems migrantams. Tačiau pagal Konstitucijos sutarties nuostatas valstybėms narėms paliekama teisė pačioms spręsti, kokiu mastu jos suteiks prieglobstį trečiųjų šalių piliečiams, todėl manau, kad pasiūlymas nustatyti kvotas atkrenta. Tačiau norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad neseniai paskelbti Komisijos atliktų teisėtos ir neteisėtos migracijos sąsajų tyrimų duomenys rodo, kad nacionalinės kvotos ir kitos priemonės gali padėti pagerinti migracijos srauto valdymą.

Manau, kad ES iniciatyvas teisėtos migracijos srityje būtina įgyvendinti vykdant aktyvią integracijos politiką. Prieglobsčio suteikimo ir integracijos politikos strategijos yra neatsiejamos ir turi viena kitą stiprinti. Valstybės narės šioje srityje gali pasimokyti vienos iš kitų, o Komisija glaudžiai su jomis bendradarbiauja siekdama pagerinti keitimąsi informacija ir pažangia praktika. Konstitucijos sutartyje numatyta, kad nacionalinė integracijos politika turi būti plėtojama laikantis ES teisės aktų, todėl džiaugiuosi, kad Komisijos talkininkaujama Tarybai pirmininkaujanti Nyderlandų vyriausybė stengiasi nustatyti bendrus pagrindinius integracijos principus.

Be to, toliau remsiu visų integracijos procesui įtaką darančių veikėjų bendradarbiavimą ir stengsiuosi jį palengvinti bei skatinsiu valstybes nares keistis pažangia praktika. Visų pirma ketinu imtis priemonių imigrantų aktyvumui darbo rinkoje didinti, integracijos kursams skatinti, su didėjančia gyventojų įvairove Europos miestuose susijusioms problemoms spręsti ir dialogui su migrantų organizacijomis plėtoti.

Žinoma, visa tai bus įmanoma tik tokiu atveju, jeigu sudarant naują nuo 2007 m. galiojančią finansinę perspektyvą bus skiriama užtektinai lėšų šiam tikslui įgyvendinti.

17. EP atmetus Italijos iniciatyvą dėl bendrų skrydžių, ar ir toliau pritariate pasiūlymui dėl parengiamųjų asmens grąžinimo į savo šalį veiksmų finansavimo, tai yra finansavimo, kuris neturi jokio teisinio pagrindo?

Laikantis finansinio solidarumo principo taikoma priemonė grąžinimo politikai paremti yra visiškai suderinama su nuoseklia, plačios apimties ir subalansuota migracijos politikos strategija bei užtikrina teisėtos imigracijos politikos patikimumą. Ir toliau remsiu šią priemonę, kuriai pritaria ir dabartinė Komisija, bei bendradarbiaudamas su Taryba, Parlamentu ir žinoma trečiosiomis susijusiomis šalimis toliau ją vystysiu. Komisijos pasiūlymas dėl 2005–2006 m. parengiamųjų veiksmų (jų biudžetą sudaro 15 mln. eurų), kuriais siekiama remti bendrą migrantų grąžinimo politiką finansuojant specialias programas, yra pirmasis žingsnis vystant specialią Bendrijos finansavimo priemonę. Per susitikimus Salonikuose ir Briuselyje Europos Vadovų Taryba pritarė idėjai taikyti tokią priemonę ir paragino Komisiją imtis iniciatyvos šioje srityje.

Kad būtų galima taikyti tokią priemonę, būtinas ilgalaikis teisinis pagrindas ir sudarant naują finansinę perspektyvą, kuri galios nuo 2007 m., ją reikėtų įtraukti į pagrindų programas, rengiamas teisingumo, laisvės ir saugumo srityje. Dabartinių parengiamųjų veiksmų tikslas – geriau parengti ir įvertinti šios ilgalaikės priemonės turinį ir procedūrines bei finansines įgyvendinimo priemones ir užtikrinti jos suderinamumą su kitomis priemonėmis, pvz., bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis programa *Aeneas*. Žinau, kad šiai parengiamajai veiklai reikia skirti daug lėšų, tačiau manau, kad turint minty problemos sudėtingumą ji yra neišvengiama.

Vykdant integruotas migrantų grąžinimo programas reikia atižvelgti į įvairius proceso etapus, kad būtų galima užtikrinti grąžinimo proceso nenutrūkstamumą. Mano siūlymu, šios programos turėtų apimti savanoriškus ir priverstinius grąžinimus. Norėčiau pabrėžti, kad šia iniciatyva bus paremtos ES teisės aktų nuostatos ir siūlyčiau Komisijai 2005 m. pradžioje pateikti direktyvos projektą dėl bendrų migrantų grąžinio standartų. Pakartosiu, jog manau, kad teisės aktams šioje srityje priimti kuo skubiausiai reikia nuspręsti taikyti bendro sprendimo procedūrą pagal EB sutarties 67 straipsnio 2 dalį.

18. Kaip užtikrinsite, kad partnerystės su trečiosiomis šalimis migracijos ir prieglobsčio srityse atveju būtų tinkamai atsižvelgiama į būtinybę gerbti pabėgėlių ir kitų žmonių, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, teises, įskaitant pagarbos žmogaus teisėms kilmės šalyse skatinimą ir gebėjimų suteikti veiksmingą apsaugą pirmoje šalyje, kurioje buvo paprašyta prieglobsčio, ugdymą? Kaip siūlytumėte plėtoti apgyvendinimo Europoje galimybes?

ES išorės politikos pagrindiniai tikslai yra skatinti žmogaus teises ir stiprinti demokratiją.

Jais vadovaudamasi ES įgyvendina savo visuotinę išorės politiką prieglobsčio ir migracijos srityse. Siekiant dar labiau įtvirtinti šiuos principus, pagrindiniai 2004 m. kovo mėn. patvirtintos programos AENEAS tikslai yra ugdyti pagarbą demokratiniams ir teisinės valstybės principams, mažumų teisėms ir pagrindinėms laisvėms. Pagal šią programą teikiama parama trečiosioms šalims migracijos ir prieglobsčio srityje. Konkrečiau kalbėdamas apie prieglobsčio politiką palaikau 2004 m. birželio mėn. išleistame Komisijos komunikate „Galimybių priimti ilgalaikius sprendimus gerinimas“ išdėstytas mintis, kad ES turi gerinti tarptautinę apsaugos sistemą bendradarbiaudama su regiono šalimis. Šios strategijos esmę sudaro geresnis žmonių, kuriems būtina tarptautinė apsauga, įvažiavimo į valstybių narių teritoriją valdymas ir pabėgėlių kilmės regionų apsaugos pajėgumo stiprinimas, kad pabėgėliai kuo greičiau galėtų naudotis veiksmingesne ir kuo geriau jų poreikius atitinkančia apsauga ir sumažėtų antrinių judėjimų.

Pritariu komunikate išreikštai nuomonei, kad geriausias sprendimo būdas yra sudaryti ES regionines apsaugos programas, pagal kurias būtų taikomos priemonės apsaugai regionuose stiprinti. Būtina rasti lėšų ir būdų, kuriais remdamasi ES galėtų pagerinti ar net išspręsti nesiliaujančias pabėgėlių problemas. Šios programos yra praktiškos ir operatyvios, jomis siekiama pagerinti padėtį vietoje. Dabartinė Komisija pareiškė, kad, jos manymu, būtina sudaryti bandomąją ES regioninę apsaugos programą Komisijos nustatytai pabėgėlių padėčiai spręsti glaudžiai bendradarbiaujant su Jungtinių Tautų pabėgėlių reikalų vyriausiuoju komisaru ir konsultuojantis su Taryba. Veiksmų planas turėtų būti parengtas iki 2005 m. liepos, o visa ES regioninė apsaugos programa iki 2005 m. gruodžio mėnesio. Pritariu tokiam įgyvendinimo planui. 2004 m. birželio mėn. išleistame komunikate taip pat siūloma plati ES masto persikėlimo gyventi programa, kuri yra svarbi ES regioninės apsaugos programų dalis. Tokia programa (taikoma tik prireikus) padėtų užtikrinti tvarkingesnį ir geriau valdomą žmonių, kuriems būtina tarptautinė apsauga, įvažiavimą į ES ir būtų lanksti ir prie padėties pritaikyta priemonė. Dabartinė Komisija pabrėžė, jog tokios programos pasiūlymą reikia pateikti iki 2005 m. liepos mėnesio. Visiškai pritariu šiai nuomonei.

19. ***Kokių veiksmų imsitės, kad būtų suteiktas prioritetas valstybių narių įsipareigojimo įgyvendinti iki šiol priimtus Bendrijos teisės aktus dėl prieglobsčio priežiūrai? Ar prevencijos tikslais imsitės Komisijos kompetencijai priklausančių priemonių, jei prireiktų, ir teisminių priemonių tų valstybių narių, kurios nesilaiko savo įsipareigojimų teisingai perkelti į savo nacionalinę teisę ir įgyvendinti Bendrijos direktyvas, atžvilgiu? Jei priežiūros kontrolė parodytų, kad dabartinėje Bendrijos teisinėje pabėgėlių apsaugos ir prieglobsčio sistemoje yra trūkumų ir spragų, ar pasinaudosite Komisijos iniciatyvos teise ir pasiūlysite pakeitimus arba naujus teisės aktus toms spragoms ištaisyti?***

Manau, kad gyvybiškai svarbu prižiūrėti, kaip valstybės narės įgyvendina priemones imigracijos ir prieglobsčio srityje. Manau, kad tai turėtų būti daroma skaidriau. To siekčiau dvejopai.

Pirma pasirinkčiau visiškai veiksnų būdą. Komisija turėtų surengti kontaktinių komitetų posėdžius su valstybių narių ekspertais (Komisijai pirmininkaujant), kad taip padėtų valstybėms narėms tinkamai įgyvendinti teisės aktus ir spręsti su jų aiškinimu susijusias problemas.

Įsteigiant kontaktinius komitetus – po vieną kiekvienam esminiam teisės aktui – būtų sudaryta struktūrinė bazė valstybių narių ir Komisijos diskusijoms sprendžiant teisės aktų įgyvendinimo problemas. Taip siekiama kuo tinkamiau remti valstybes nares įgyvendinant ir taikant Bendrijos teisės aktus. Prieš teisės akto įgyvendinimo terminą ir po jo šie komitetai reguliariai rengtų posėdžius, kurių metu aptartų teisės aktų aiškinimo ir geriau koordinuoto jų įgyvendinimo klausimus.

Antra, užtikrinsiu, kad Komisija vykdydama Sutarties sergėtojos vaidmenį griežtai prižiūri imigraciją ir prieglobsčio suteikimą reglamentuojančių ES teisės aktų perkėlimą. Tai bus daroma pagal įsigalėjusias procedūras, skirtas prižiūrėti, ar ES teisės aktai įgyvendinami tinkamai. Jeigu išaiškėtų, kad valstybė narė įvykdė grubius pažeidimus, nedvejočiau pasiūlyti Komisijai pateikti skundą Teisingumo Teismui. Manau, kad dabartinė Komisija buvo teisi nuspręsdama Teisingumo Teismui pateikti 14 skundų dėl valstybių narių neperkeltų direktyvų imigracijos ir prieglobsčio srityje.

Taip pat galiu užtikrinti, kad jeigu paaiškės, jog yra minimalius reikalavimus nustatančių nuostatų, išdėstytų 63 straipsnyje, trūkumų ir spragų, pasinaudosiu Komisijos iniciatyvos teise ir pateiksiu pasiūlymus.

20. Kokias priemones numatote panaudoti, siekdamas sustiprinti išorinių Sąjungos sienų apsaugą? Kaip įsivaizduojate Pasienio apsaugos agentūros įgaliojimų plėtotę ir kokia Jūsų nuomonė apie galimą jūros ir oro eismo sienų kontrolės agentūrų vaidmenį ateityje?

Tikiuosi, kad Pasienio apsaugos agentūra atliks pagrindinį vaidmenį vykdant integruotą Europos Sąjungos valstybių narių išorinių sienų valdymą, ir norėčiau pabrėžti, kad pati agentūra yra priemonė, kuria siekiama gerinti ir stiprinti valstybių narių ir Bendrijos solidarumą įgyvendinant šiuos svarbius uždavinius. Šiuo atžvilgiu manau, kad agentūros bendradarbiavimas su nacionalinėmis įstaigomis, atsakingomis už sienų kontrolę, būtų labai naudingas. Kalbėdamas apie galimą agentūros uždavinį vykdyti jūros ir oro sienų kontrolę, norėčiau pabrėžti, kad agentūros kompetencija bus visų sienų kontrolė. Bus įsteigti specializuoti agentūros sausumos, jūros ir oro pasienio kontrolės skyriai, *inter alia,* atsakingi už operatyvinių veiksmų vykdymą. Todėl nebereikės steigti kitų specialių jūros ir oro sienų valdymo agentūrų.

Komisija šiuo metu vykdo visas agentūros įsteigimui būtinas priemones. Ją planuojama atidaryti 2005 m. pradžioje. Tačiau pirmieji dveji metai prieš 2007 m. įsigaliojant naujai finansinei perspektyvai bus agentūros „apšilimo“ etapas, kurio metu reikėtų ieškoti naujų būdų, kaip būtų galima pagerinti bendradarbiavimą išorinių sienų valdymo srityje ir grąžinti nelegaliai Europos Sąjungoje esančius trečiųjų šalių piliečius. Nuo 2007 m. įsigaliojus naujai finansinei perspektyvai išorinių sienų valdymo srityje reikėtų siekti daugiau solidarumo ir dalintis na□ta Bendrijos mastu. Todėl dalį teisingumo, laisvės ir saugumo politikos įgyvendinimui skirtų padidintų lėšų reikėtų skirti agentūros pajėgumo didinimui ir veiksmų intensyvinimui. Iš to turėtų naudos visos valstybės narės. Šio būsimo etapo metu būtų galima apsvarstyti naujus agentūros uždavinius (pvz., vykdyti Šengeno sutarties reikalavimų įvykdymo vertinimą ir plataus masto informacijos technologijų valdymą). Komisija savo 2004 m. liepos 14 d. išleistame komunikate dėl 2007–2013 m. finansinės perspektyvos aiškiai rašo, kad bus ištirta, ar naudinga

agentūrą naudoti kaip koordinavimo punktą, kuriam būtų pavesta užtikrinti pagrindinių sienų kontrolės organų bendradarbiavimą.

21. <u>Kaip Komisija bendradarbiaus su valstybėmis narėmis ir Antiterorizmo koordinatoriumi, kad ES suderintų savo veiksmus su prisiimtais įsipareigojimais? Kokių priemonių imsis Komisija, siekdama dirbti veiksmingai ir užtikrinti bendradarbiavimą tarp valstybių narių bei tarp ES ir trečiųjų šalių, ypač JAV? Ar Komisija visose savo politikos srityse atsižvelgs į terorizmo problemą ir ras nuoseklų šios problemos sprendimo būdą tiek vidaus, tiek išorės požiūriu? Kokias pagalbos priemones galvojate taikyti nukentėjusiesiems nuo terorizmo?</u>

Siūlyčiau, kad Komisija ir toliau aktyviai remtų Tarybos veiklą artimai bendradarbiaudama su Tarybos generaliniu sekretoriumi, vyriausiuoju BUSP įgaliotiniu, ir Tarybos koordinatoriumi kovai su terorizmu. Išskirtinį dėmesį sudarant veiksmų planą reikėtų skirti kovai su terorizmu (kuriame išdėstyta daugiau kaip 100 veiksmų) reikalaujamų priemonių įgyvendinimui. Ypač būtina įgyvendinti priemones, kuriomis siekiama užkirsti kelią terorizmo finansavimui, kovoti su jo padariniais ir apsaugoti infrastruktūras, kuriose kyla terorizmo pavojus. Man pranešta, kad G. de Vries ir Komisijos tarnybos susitarė dėl darbo, kuris bus atliktas per ateinančius mėnesius, praktinio įgyvendinimo. Tarpžinybinė Komisijos darbo grupė, kurios veiklą koordinuoja mano GD, parengs pranešimus trimis temomis. Bendradarbiaujant su Taryba šie trys pranešimai bus apibendrinti viename pranešime, kuris gruodžio mėn. bus pateiktas Europos Vadovų Tarybai. Ilgainiui Komisija didžiausią dėmesį turėtų skirti terorizmo priežasčių šalinimui.

Bendriau kalbant vidiniams ir išoriniams veiksmams koordinuoti Komisija sudarė aukšto lygio generalinių direktorių darbo grupę, kurios užduotis yra užtikrinti mūsų vykdomos politikos krypčių darną. Siekdamas tai įgyvendinti artimai bendradarbiausiu su už išorinius santykius atsakingu Komisijos nariu ir kitais kolegomis. Jau sukurtos įvairios priemonės kovos su terorizmu aspektui integruoti į ES politiką išorinių santykių srityje. Remiantis susitarimais su trečiosiomis šalimis galima nustatyti plačios apimties strategijas, kurios gali padėti pašalinti terorizmo priežastis. Naujuose susitarimuose sistemingai numatomos nuostatos kovai su terorizmu, kuriomis siekiama teikti specialią techninę paramą įgyvendinant atitinkamas JT Saugumo tarybos rezoliucijas. Parama vystymosi tikslais ir politinis dialogas taip pat yra labai svarbūs.

Kalbėdamas apie bendradarbiavimą su JAV, norėčiau paminėti du JAV ir Europolo susitarimus bei ES ir JAV susitarimus dėl tarpusavio teisinės paramos ir ekstradicijos. Pastarieji du susitarimai yra istoriniai precedentai ir parodo transatlantinio solidarumo stiprumą kovojant su terorizmu. Bendradarbiavimo su JAV tąsa užtikrinama per įvairius ES ir JAV dialogus, numatytus naujoje transatlantinėje darbotvarkėje. Neseniai pradėtas ES ir JAV dialogas dėl sienų ir eismo saugumo, kuriam pirmininkauja mano generalinis direktorius, yra geras tikslingo bendradarbiavimo pavyzdys.

Vadovaudamosi solidarumo principu valstybės narės turėtų bendrai rūpintis mūsų piliečiais, nukentėjusiais nuo terorizmo. Ypač sveikinu Europos Parlamento paramą teroristų išpuolių aukoms į biudžetą įtraukiant naują biudžeto eilutę, kurioje numatytos lėšos parengiamajam projektui įgyvendinti. Komisija šiuo metu tiria šiuo tikslu pateiktus pasiūlymus. Po teroristų išpuolių Madride Europos Vadovų Taryba pareikalavo, kad Komisija užtikrintų, jog atliekamos 2004 m. biudžeto lėšos skubos tvarka būtų skirtos teroristų išpuolių aukoms. Ketinu ištirti, ar

solidarumo priemonę būtų galima panaudoti teroristų išpuolių aukų kompensacijoms mokėti. EP turi būti nuolatos informuojamas.

22. ***Ar Komisija įsipareigoja, remdamasi nacionaliniais saugumo planais ir apribodama savo tiesioginį dalyvavimą tiek institucijų, tiek agentūrų (Europolo, Eurojusto ir būsimojo Europos prokororo) lygmenyje tik tose srityse, kur to būtinai reikia, plėtoti Europos saugumo planą? Ar Komisija įsipareigoja saugumo tikslais sukurti ryšių ir informacijos pasikeitimo tinklus (pavyzdžiui, Europos duomenų apie teistumą bazę), kartu užtikrindama, kad žvalgybos tarnybų bendradarbiavimui būtų taikoma Europos Parlamento, nacionalinių parlamentų ir Europos teisėjų demokratinė kontrolė? Ar Komisija įsipareigoja kuo greičiau parengti teisinį pagrindą ir veiksmingai informuoti bei sudaryti EP galimybę dalyvauti rengiant tyrimų projektus saugumo srityje, kuriems skirtos kelių milijonų eurų dotacijos (PASR-2004)?***

Sutinku, kad kaip atsakas į ankstesnius šių metų teroristų išpuolius Madride, Europos saugumo plano plėtojimas yra dėmesio verta idėja. Europos saugumo plano plėtojimas ir jo įgyvendinimas labai priklausys, žinoma, nuo valstybių narių indėlio. Vis dėlto esu įsitikinęs, kad keitimasis informacija apie teroristų keliamą grėsmę ir kriminalinės grėsmės suvokimas Sąjungos lygmeniu yra būtini. Kadangi Europolas yra vienintelė institucija, galinti analizuoti iš visų 25 valstybių narių gaunamą informaciją, jis yra gyvybiškai svarbus. Siekiant paminėto tikslo, vienas iš pagrindinių mano uždavinių būtų plėtoti žvalgybos įstatymo įgyvendinimo konceptą, kuris įgalintų Tarybą priimti sprendimus, remiantis Europolo pateiktais išsamiais strateginiais ir operatyviniais įvertinimais. Svarbų vaidmenį atlieka ir Europolas. Vis dėlto neketinu nacionalinės teisės vykdymą užtikrinančių įstaigų pakeisti nei Europolu, nei Eurojustu. Mano nuomone, jų atliekamas vaidmuo yra svarbus, bet iš esmės papildomasis.

Labai svarbu yra padidinti pasikeitimo žvalgybine informacija apimtis. Manau, kad valstybės narės atsisako keistis visa žvalgybos informacija todėl, kad trūksta pasitikėjimo ir bendro europietiško supratimo, kad grėsmė kyla visiems. Būtina sukurti tokią Europos informacijos politiką, kuri, viena, užtikrinant pasikeičiamos informacijos saugumą, sustiprintų visas priemones, reikalingas teisėsaugos tarnyboms kovoti su terorizmu ir sunkiais nusikaltimais, o antra, garantuotų reikalingą duomenų ir pagrindinių teisių apsaugą bei teisinę ir parlamentinę kontrolę. . Tokios pusiausvyros išlaikymas būtų pagrindinis principas, kurio laikyčiausi. Šio principo taip pat turėtų būti laikomasi ateityje vienijant kriminalinių registrų duomenų bazes ir suvienodinant asmens duomenų apsaugos taisykles teisės įstaigų ir policijos bendradarbiavimo srityje.

Manau, kad EP turėtų apsvarstyti, kaip galėtų prie to prisidėti.

Parengiamieji saugumo tyrimų veiksmai (PASR), kuriems, kaip žinoma, nebūtinas teisinis pagrindas, pradėti 2004 m. ir turėtų būti tęsiami iki 2006 m. Ketinama paruošti Bendrijos finansuojamą „Europos saugumo tyrimų programą“ (ESRP), kurią planuojama pradėti įgyvendinti 2007 m. Parengiamieji veiksmai buvo paruošti artimai konsultuojantis su suinteresuotomis šalimis, tarp jų ir Europos Parlamento atstovais.

Ateityje turėtų būti sukurtos galimybės EP aktyviau dalyvauti kontroliuojant šiuos veiksmus. Artimai dirbčiau su savo kolega, atsakingu(-a) už saugumo tyrimus, ir remčiau platesnės ESRP (2007–2013) programos integraciją į Septintąją mokslinių tyrimų ir technologijų vystymo pagrindų programą (FP7).

23. Ar paskirtasis/-oji Komisijos narys/-ė įsipareigoja visose ES intervencijos srityse skatinti griežtas privataus gyvenimo ir asmens duomenų apsaugos normas, taikydamas sistemingo ir neproporcingo iš privačių asmenų gaunamos informacijos rinkimo strategijų peržiūrėjimą (kaip nurodyta 2004 m. kovo mėn. 31 d. Parlamento rezoliucijoje)? Ar paskirtasis/-oji Komisijos narys/-ė įsipareigoja kiek įmanoma greičiau pateikti pasiūlymą dėl pagrindų sprendimo, nustatančio trečiojo ramsčio duomenų apsaugos normas, už kurias būtų atsakinga Europos institucija, sudaryta iš nacionalinių valdžios institucijų atstovų (kurie susirinktų Bendrijos lygmenyje Direktyvos 95/46 29 straipsnyje numatytoje grupėje)?

Remdamasis Sutartimis ir ES Pagrindinių teisių chartija, įsipareigoju rasti tinkamą pusiausvyrą tarp teisėtų teisėsaugos reikalavimų ir tarp privatumo apsaugos. Jau sukurti pagrindinių žmogaus teisių, ypač teisių į privatumą, apsaugos aukšti europietiški standartai. Komisija turi ir toliau užtikrinti, kad šių standartų būtų deramai laikomasi.

Vis dėlto negalime pamiršti, kad tarptautinio terorizmo ir nusikalstamumo keliama grėsmė tapo pagrindine saugumo problema. 2004 m. kovo 25 d. Tarybos deklaracijoje raginama rinkti informaciją ir palengvinti keitimąsi ja. Tai įgyvendinti reikia nustatant bendrus standartus, tarp jų ir duomenų apsaugos nuostatas, sukuriant sąlygas tam, kad atitinkamais reikalingais duomenimis bei imnformacija galėtų naudotis ES teisėsaugos institucijos.

Skatinti stabilumą ir saugumą už mūsų sienų taip pat yra ES pareiga. Tačiau kaip ir vidaus politikos srityse, taip ir šiuo atveju asmens duomenis rinkti reikėtų proporcingai ir atsižvelgus į reikalingą apsaugą.

Pirmenybė teikiama trečiajam ramsčiui priklausančių asmens duomenų apsaugai. Nuostata rengti atitinkamus standartus numatančius teisės aktų pasiūlymus yra įtrauktas į 2004 m. Komisijos teisės aktų leidybos ir darbo programą. Kadangi viešosioms teisėsaugos institucijoms TES sutarties VI straipsnio tikslais apdorojant asmens duomenis direktyva Nr. 95/46/EB nėra taikoma, bendra taisyklė neegzistuoja. Siekdami apsaugoti Šengeno, Europolo, Eurojusto ir Muitinių informacijos sistemų duomenis, turime papildomai sukurti konkrečias duomenų apsaugos taisykles. Šios srities pasiūlymai turėtų būti ruošiami konsultuojantis su valstybėmis narėmis, Europolu ir Eurojustu.

Specialaus valdžios organo steigiamoji veikla turėtų būti atskirta nuo 29 straipnyje numatytos darbo grupės, įkurtos direktyva Nr. 94/46/EB ir turinčios ne priežiūros, bet patariamojo organo veiklos statusą. Reikėtų pagerinti bendradarbiavimą su atskirų šalių nacionaliniais valdžios organais.

24. <u>Europos Parlamentas šių metų kovo 31 d. priimtoje rezoliucijoje dėl oro transporto keleivių asmens duomenų apsaugos paragino Komisiją sustabdyti iniciatyvas, kurių tikslas – įvesti oro transporto keleivių pavardžių įrašų centralizuotą valdymą. Vėliau Europos Parlamentas nusprendė pateikti ieškinį dėl Komisijos sprendimo ir dėl Taryboje sudaryto susitarimo. Komisija ir toliau tęsia derybas Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos (TCAO) lygmeniu, tikriausiai stengdamasi daugiašalio susitarimo būdu apeiti tai, kas galėtų būti blokuojama dvišaliu JAV ir ES susitarimu. Ar paskirtasis Komisijos narys nemano, kad Komisija turėtų atidėti šias derybas su TCAO bent jau iki tol, kol Teismas priims sprendimą dėl Parlamento iškeltų klausimų? Ar nemanote, kad būtina laikytis lojalaus institucijų bendradarbiavimo principo ir kad Europos Parlamentas bei Komisija turi palaikyti pasitikėjimu pagrįstus santykius?</u>

Žinau, kad skiriasi Parlamento ir Komisijos bei Tarybos nuomonė adekvataus sprendimo ir tarptautinio susitarimo perduoti keleivių pavardžių įrašus (angl. *Passenger Name Records*, PNR) JAV, kuris laukia Teisingumo Teismo sprendimo klausimais. Komisija, žinoma, nedarys nieko, kas šiuo atveju galėtų iš anksto paveikti būsimą Teismo sprendimą dėl šio reikalo.

Nors tai ir nėra tiesioginė Komisijos nario, atsakingo už teisingumą, taiką ir saugumą, atsakomybės sritis, tačiau, mano galva, Komisija negali atsiriboti nuo įvykių raidos kitose srityse, šiuo atveju TCAO. Mūsų valstybės narės yra tarp kitų 188 TCAO sutarties šalių. Europos Parlamentas taip pat yra suinteresuotas, kad Europos Sąjungos pozicija būtų apginta vykstančiose TCAO diskusijose.

Todėl kartu su savo kolegomis, atsakingais už transportą ir tarptautinę rinką, sieksiu, kad Komisija, reikšdama savo iniciatyvas ar numatydama veiklą atsižvelgtų į svarbius visuomenės interesus, pavyzdžiui, apsaugą nuo terorizmo ar kitos didelės grėsmes, tačiau kartu griežtai minimumo apribotų neigiamą šių priemonių poveikį keleivių teisėms ir oro transportui.

25. <u>Ar Komisijos narys įsipareigoja atitinkamomis iniciatyvomis skatinti tiek civilinių (išskyrus atvejus, kai peržengiamos vienos šalies ribos), tiek baudžiamųjų bylų teisingumo kokybę Europoje, ypač numatant minimalias kaltinamųjų garantijas, kad valstybėms narėms neliktų abejonių dėl Europos arešto orderio ir kitų priemonių taikymo tose srityse, kuriose reikalingas abipusis pripažinimas?</u>

Taip. Civilines bylos – veiklos sritis, kurioje Bendrija gali tiesiogiai spręsti piliečių kasdienius rūpesčius. Europos Sąjungoje be vidinių sienų, kur žmonės ir kapitalas gali laisvai judėti, iš tikrųjų pirminė atsakomybė tenka pačioms valstybėms narėms, tačiau šalių teisingumo sistemos neveikia ir negali veikti nepriklausomai viena nuo kitos. ES uždavinys – siekti, kad šio sistemos veiksmingai bendradarbiautų ir užtikrinti, kad jos atitiktų aukštus kokybės reikalavimus, kai prireikia, kad sistemos dirbtų kartu. Aš stengsiuosi užbaigti abipusio pripažinimo darbą ir jį

toliau plėtoti įtraukiant naujas sritis, taip pat palaipsniui panaikinti egzekvatūrą (kitos valstybės teismo nutartį). Taip pat stengsiuos užtikrinti, kad būtų veiksmingai vykdomi teismų sprendimai.

Baudžiamųjų bylų atveju, ypač gynybos teises, aš esu įsipareigojęs toliau tęsti Tamperėje priimtų įsipareigojimų įgyvendinimo politiką, kurioje numatoma parengti kovos su nusikaltimais priemones parengimą „apsaugant individų laisves ir teisiškai pagrįstas teises“. Procedūrinės taisyklės turi užtikrinti atitinkamas garantijas visoje ES taip, kad valstybės narės galėtų pasitikėti viena kitos baudžiamąja teisingumo sistema norint, jog tam tikri instrumentai, pvz., Europos arešto orderis, tikrai galiotų. Norėčiau, kad Taryba priimtų pasiūlymą dėl pagrindų sprendimo, kuriuo numatoma tam tikras procedūrines teises taikyti baudžiamųjų bylų tyrimui visoje Europos Sąjungoje. taip pat norėčiau, kad būtų ištirtos mažiausios su parodymais susijusios apsaugos priemonės, ypač teisė tylėti, ir sukurtas termino nuosprendis *in absentia* bendras europinis apibrėžimas. Šį darbą atlikti būtina norint palengvinti abipusio pripažinimo taikymą. Kai šios priemonės bus priimtos, aš siūlysiu tikrinti, ar jos taikymai taikomos, nes tai leis įsitikinti, kad valstybės narės ne tik kalba apie tinkamas apsaugos priemones, bet ir įgyvendina jas.

26. Kaip užtikrinsite, kad Žmogaus teisių agentūra, kurią pasiūlyta įsteigti, būtų veiksmingas mechanizmas prižiūrint aukščiausių įmanomų žmogaus teisių standartų taikymą visoje Europoje, įskaitant įtariamųjų ir kaltinamųjų baudžiamosiose bylose teises?

Ketinu daryti viską, ko prireiks norint įgyvendinti sprendimą išplėsti Europos rasizmo ir ksenofobijos stebėsenas centro įgaliojimus, kad jis taptų Pagrindinių teisių agentūra, kaip nusprend4 valstybių narių atstovai per Europos Vadovų Tarybos susitikimą.

Žinau, kad dabartinė Komisija pradėjo viešą diskusiją su visomis būsimos agentūros suinteresuotomis šalimis. Labai pritariu šiam ketinimui įgyvendinti svarbų ir opų projektą. Vieša diskusija, į kurią aš taip pat aktyviai įsitrauksiu, leis būsimai Komisijai apibrėžti naujos agentūros teises ir pareigas. Mano nuomone, agentūra turi tapti pagrindinio veikėju Sąjungoje propaguojančių pagrindines teises Sąjungos kompetencijų sferos srityje ir siekti išvengti pasikartojančio darbo, kuris labai sėkmingai jau buvo atliktas kitos institucijos – Europos Tarybos. Pagrindinės užduotys yra išlaikyti agentūrą nepriklausomą nuo Sąjungos institucijų, valstybių narių ir NVO; užtikrinti biudžeto ir žmogiškuosius išteklius; rinkti tikslius ir palyginamuosius duomenis; kaupti ir keistis pažangios patirties pavyzdžiais tarp valstybių narių; atsižvelgti nuomones, padedančias institucijoms ir valstybėms narėms, ypač įstatymų leidėjams, vykdyti savo pareigas.

Kalbėdamas apie aukštus standartus, ypač taikomus įtariamųjų ir kaltinamųjų teisėms ginti, galiu pasakyti, kad esu pasiryžęs pritarti esamam Komisijos pasiūlymui priimti pagrindinį sprendimą dėl tam tikrų procedūrinių teisių, taikomų kriminalinių bylų tyrimui. Specialūs pasiūlymai, tarp jų ir dėl teisės į teisininko konsultaciją, užsienio kaltinamojo teisės į vertimą žodžiu ir vertimą raštu, asmenų, negalinčių suprasti arba stebėti teismo proceso, teisės į specialiąsias priemones. Į pasiūlymą taip pat įtraukta vykdymo įvertinimo ir stebėsenos dalis ir leidžiama valstybėms narėms išlaikyti aukštesnį apsaugos lygį tais atvejais, kai ji jau yra. Vertinimo ir stebėsenos mechanizmas dabar tik svarstomas, bet į jį galima atsižvelgti diskutuojant apie galimas Pagrindinių teisių agentūros užduotis.

27. <u>Kokius prioritetus taikysite abipusiu pripažinimu pagrįstoms naujosioms priemonėms? Abipusis pripažinimas turėtų būti pagrįstas tarpusavio pasitikėjimą skatinančiomis priemonėmis. Ką ketinate daryti, kad sustiprintumėte tarpusavio pasitikėjimą? Kokią politiką skatinsite teisėjų mokymo Europos lygmeniu plėtotės aspektu?</u>

Manau, kad 2000 m. patvirtinta Abipusio pripažinimo programa yra labai svarbi vykdant keleto ateinančių metų ES politiką.

Siekiant ją įdiegti civilinių bylų nagrinėjimo atvejais, mano prioritetas bus įgyvendinti „Tamperės darbotvarkę“, kurioje pateikiami pasiūlymai nedelsiant vykdyti įsipareigojimus ir patenkinti nedidelius ieškinius. Taigi norėčiau, kad abipusio pripažinimo programa būtų baigta įgyvendinti dviejose srityse: pirma, šeimos teisės – testamentų, paveldėjimo ir turto klausimais; antra, įvertinti, kaip veikia jau patvirtintos priemonės, pirmiausiai reglamentai Briuselis I ir „Briuselis II“. Tai leis juos patobulinti ir palaipsniui panaikinti egzekvatūrą. To siekiant reikėtų parengti papildomas priemones, t. y. tam tikrą procedūrinių garantijų minimumą, kurios sustiprintų pasitikėjimą tarp valstybių narių. Be to, ketinu išsiaiškinti, kokiose srityse, neįeinančiose į Abipusio pripažinimo programą, reikalinga numatyti ES abipusio pripažinimo taisykles. Pavyzdžiui, manau, kad piliečiams ir verslo atstovams būtų naudinga abipusio pripažinimo principą taikyti asmens ir viešųjų dokumentų srityse, kad jie galėtų laisvai cirkuliuoti vidaus rinkoje.

Kalbėdamas apie baudžiamąsias bylas, galiu pasakyti, kad abipusę pripažinimo programą reikėtų atnaujinti. Ikiteisminiu etapu, abipusiu pripažinimu paremtos priemonės padės rinkti įrodymus. Poteisminiu etapu taikomos turi būti sukurta visapusiška galutinio sprendimo abišalio pripažinimo sistema, kad galima būtų vykdyti sprendimus tarpvalstybiniu lygmeniu. Ši sistema turėtų taip pat apimti kriminalinių nuosprendžių ir diskvalifikacijų registro sukūrimą. Be to, reikia toliau dirbti nustatant baudžiamųjų bylų jurisdikcijos pasirinkimo mechanizmą ir kuriant kriterijus.

Parlamentas yra visiškai teisus siedamas abišalio pripažinimo procesą su abipusio pasitikėjimo stiprinimu. Išsiplėtusioje Europos Sąjungoje abišalis pasitikėjimas turi būti pagrįstas faktu, kad ES piliečiai turi prieigos galimybę prie teisinės aukščiausių standartų sistemos. Šiuo požiūriu pagrindinės užduotys yra gerinti procedūrines garantijas ir standartus, kurti objektyvią ir bešališką kriminalinių bylų teisingumo kokybės vertinimo sistemą ir rengti teisėjų mokymus. Todėl turime kuo plačiau pasinaudoti Europos Parlamento sukurta 2004 ir 2005 m. teismo institucijų mainų programa.

28. <u>Kaip Komisija planuoja reaguoti į tai, kad pagrindų sprendimas dėl Europos arešto orderio neįgyvendinamas arba netinkamai įgyvendinimas kai kuriose valstybėse narėse? Ar stengsitės, kad Komisija kaip įmanoma anksčiau ir kiek įmanoma išsamiau imtųsi suderinti nusikaltimų ir bausmių dėl Tamperės išvadose ir Konstitucijos sutarties projekte minėtų nusikaltimų apibrėžimus?</u>

Pasitelkdamas turimą informaciją sieksiu, kad Komisija iki metų pabaigos pateiktų Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie Europos arešto orderio taikymą. Nepaisant to, kad gali pasitaikyti nemažai prieštaringų nuostatų ar netikslumų taikant teisės aktus ir jie, žinoma, bus nurodyti ataskaitoje, turima informacija apie praktinį Europos arešto orderio veikimą rodo, kad nauja sistema veikia gerai ir palyginti su ankstesne ekstradicijos procedūra matomas realus pagerėjimas.
Jei Europos arešto orderis netaikomas ar taikomas neteisingai, Komisija pagal galiojančią Sutartį neturi teisės pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūros ir, jei būtina, iškviesti valstybės narės į Teisingumo Teismą.

Tačiau esant skirtingoms interpretacijoms ar kilus ginčams tarp valstybių narių dėl priemonės taikymo, jei Taryba negali rasti sprendimo ir jei valstybė narė nusprendžia pasinaudoti šia galimybe bylą galima perduoti Teismui. Taip pat atskirais atvejais, įmanoma, paprašyti Teismo, kad jis pateiktų negalutinį sprendimą. Ataskaita šiuo aspektu galėtų suteikti naudingos informacijos.

Įsigaliojus Amsterdamo sutarčiai nemažas skaičius siūlomų įstatymo projektų,kuriais siekiama apibrėžti baudžiamuosius nusikaltimus ir sankcijas, buvo priimta Europos lygmeniu arba buvo pasiūlyti ir vis dar svarstomi Taryboje. Tai pasakytina apie nusikaltimų daugumų sričių, minimų Tamperės susitikimo išvadose ir Konstitucijos sutarties projekte. Ateityje leidžiant įstatymus šiuos pasiekimus, ateityje reikės daugiau teisės aktų dėl kovos su rimtais tarptautiniais kriminaliniais nusikaltimais, ypač organizuotu nusikalstamumu, nusikalstama finansine veikla, įskaitant terorizmo finansavimą, ir kompiuteriniais nusikaltimais. Konkrečiai siūlyčiau suderinti sudedamuosius elementus ir bausmes, skiriamas už padirbinėjimą, išpuolius prieš informacines infrastruktūras ir už įvairias dalyvavimo nusikalstamose organizacijose formas.

Ypatingą dėmesį skirsiu atsiliepimams apie dėl Žaliojoje knygoje pateikiamas sankcijas ir aiškinsiuosi, ar reikalinga derinti tam tikrus bendrosios baudžiamosios teisės aspektus,kad būtų įmanoma bausmę atlikti kitoje valstybėje narėje, ne ten, kur buvo priimtas nuosprendis, paskirta bausmė, ar kad ši procedūra būtų supaprastinta.

29. <u>Europos Vadovų Taryba iki metų pabaigos priims naują ES kovos su narkotikais strategiją (2005–2012 m.). Ar manote, kad Komisija gali suvaidinti svarbų vaidmenį siekdama padaryti ES politiką artimesnę piliečiams narkotikų vartojimo srityje, kadangi narkotikai yra vienas iš svarbiausių visuomenės rūpesčių? Kada Komisija pateiks pasiūlymą dėl Pirmojo veiksmų plano pagal naująją strategiją? Ar manote, kad nuo šiol Komisija turėtų skaidriau ir akivaizdžiau spręsti su narkotikų politika susijusius klausimus? Jei taip, ką keistumėte šioje srityje dabartiniu metu?</u>

Aš sutinku, kad Europos institucijoms tenka pagrindinis vaidmuo siekiant Europos politiką padaryti artimesnę piliečiams. Narkotikai yra vienas iš svarbiausių visuomenės rūpesčių. Naujausiais Euribarometro duomenimis 76 proc. piliečių pritaria, jog kova su narkotikais turi būti vienas pagrindinių ES prioritetų.

Aš ketinu paspartinti Komisijos atsakymą šiuo klausimu. Naujoji ES kovos su narkotikais strategija numatyta 8-eriems metams bus priimta Europos Vadovų Tarybos gruodį ir tai yra aukšto lygio įsipareigojimas kovojant su šia grėsme. Bet įsipareigojimai turi būti paversti konkrečiais veiksmais. Todėl 2005 m. pradžioje Komisija pateiks pasiūlymą dėl pirmojo ES kovos su narkotikais veiksmų plano pagal naująją strategiją.

Komisija ketina skatinti dialogą tarp politikų ir pilietinės visuomenės ypač narkotikų klausimais. Todėl siūlyčiau į 2005 m. Komisijos darbo programą įtraukti dinamišką dialogą su pilietine visuomenės šiais klausimais.

Aš visiškai sutinku, kad mes turime atsakyti į visuomenės lūkesčius ieškodami skaidresnių ir akivaizdesnių narkotikų problemos sprendimo būdų. Kovos su narkotikais koordinavimas – kas iš dalies yra mano atsakomybė – mano nuomone, yra politinis prioritetas dėl daugelio priežasčių:

1. ES piliečiai ir valstybių narių vyriausybės, o taip pat ir trečiosios šalys bei organizacijos turi sugebėti naudotis Komisijos lygmenyje „suvienodinta struktūra“. Todėl tikriausiai reikės peržvelgti, kaip iki šiol buvo tvarkomasi su šiais reikalais.

2. Net jeigu ES vaidmuo narkotikų klausimais yra tik šalutinis, kitaip nei valstybių narių, mes turime išnaudoti visas Sutartyje siūlomas kovos su šia rykšte galimybes, a) stiprinti kovą su narkotikų prekyba, b) atsižvelgti į aukas, siūlyti joms visas galimybes vėl įsijungti į visuomenę ir c) įtraukti kovos su narkotikais klausimą į užsienio reikalų politiką.

3. Turime užtikrinti, kad ES ir toliau demonstruotų savo įsipareigojimus nuostatai, į kurią įeina, prevencija, poreikio ir rizikos mažinimas bei priežiūra, o taip pat ir saugumo aspektai.

Todėl aš, Komisijos narys, atsakingas už teisingumą, laisvę ir saugumą, kartu sau savo kolegomis, atsakingais už kitas politikos sritis susijusias su narkotikais, sieksiu formuoti Komisijos kovos su narkotikais koordinavimą ir suteikti jo vykdymui reikalingo efektyvumo bei pateisinti visuomenės lūkesčius.

30. <u>Kokių priemonių ruošiasi imtis paskirtasis Komisijos narys siekdamas užtikrinti, kad kurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę netrukdytų ypatinga kai kurių valstybių narių padėtis, kad paprastai Europos Sąjungoje</u>

<u>būtų vadovaujamasi Šengeno normomis (nuo šiol galiojančiomis 22 valstybėms narėms) ir kad, kita vertus, galėtų būti glaudžiau bendradarbiaujama, kai valstybės trukdo patvirtinti priemones, padedančias užtikrinti aukštesnį pagrindinių teisių apsaugos lygį?</u>

Taip. Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnis ir Sąjungos pagrindinių teisių chartija, dabar esanti Konstitucijos sutarties dalimi, turi būti taikoma visais atvejais kai valstybė narė veikia Europos struktūrose, įskaitant visas glaudaus bendradarbiavimo priemones.

Sau keliu ilgalaikę užduoti pasiekti, kad teisingumo, taiko ir saugumo srityse galiotų bendros taisyklės visoms valstybėms narėms, o dabartinė vadinamoji „kintamosios geometrijos“ padėtis būtų palaipsniui naikinama. Tačiau sutinku, kad glaudesnė partnerystė kai kuriais atvejais bus būtina, norint neužkirsti kelio ES sprendimų priėmimo procesui, kai mažuma valstybių narių nepritaria siekiamam tikslui. Tai aiškiai rodo Šengeno pavyzdys, *sui generis* glaudesnės partnerystės forma. Ir iš tiesų, nežiūrint į tą faktą, kad ne visos valstybės narės pritarė vidinių sienų kontrolės panaikinimui, pavyko įtvirtinti laisvo asmenų judėjimo zoną ir išplėtoti visas susijusias „šonines priemones“, t. y. bendrą vizų politiką, bendrą išorinių sienų kontrolės tvarką, o taip pat ir glaudesnį policijos ir teismų bendradarbiavimą tarp valstybių narių. Visos 10 naujų valstybių narių pritarė Šengeno reikalavimams ir standartams, tačiau visiškas Šengeno *acquis* įgyvendinimas vyks palaipsniui, norint tinkamai panaudoti visas reikiamas teisines, technines, administracines ir praktines priemonės.

31. <u>Kokių priemonių ruošiasi imtis paskirtasis Komisijos narys siekdamas užtikrinti, kad laisvės, saugumo ir teisingumo erdvei kurti skirtos biudžeto lėšos, peržiūrint 2007–2013 metų finansines perspektyvas specialiame skyriuje „pilietybė, laisvė, saugumas ir teisingumas“, leistų pasiekti būsimoje Tamperė II programoje nustatytus politinius tikslus ir kad šios lėšos būtų valdomos efektyviai ir skaidriai?</u>

Absoliučiai.

Stebint pastarųjų metų Bendrijos biudžeto raidą, akivaizdu, kad Tamperės programos įgyvendinimą lydėjo sparčiai augantis skaičius finansinių programų, bandomųjų projektų ir parengiamųjų veiksmų. Naujoji finansinė perspektyva suteikė galimybę šiuos instrumentus supaprastinti ir racionalizuoti, tai tikslas, kurį, siekdamas didesnio skaidrumo, labai palaikau.

Pritariu dabartinės Komisijos požiūriui, kad ateinančiais metais Europos pilietybė turi tapti vienu aukščiausio lygmens Sąjungos politiniu tikslu. Manau, kad yra visiškai teisinga, kad „Europos pilietybė turi užtikrinti konkrečias teises ir pareigas, ypač laisvę, teisingumą ir saugumą. Laisvė, saugumas ir teisingumas yra esminės vertybės, sudarančios pagrindinius Europos visuomenės modelio elementus.“

Supaprastinimas ir racionalizavimas padidins skaidrumą, nes potencialūs programos „klientai“ iš karto supras prie kurio ES bendros politikos tikslo jų dalyvavimas prisidės. Mano galva nauji

finansiniai instrumentai turi kiek įmanoma turėti panašius bendrus pateikimo, vadybos ir įgyvendinimo mechanizmus.

Nauji mechanizmai, t. y. politikos instrumentai, paimti iš politikos pamokų atlikus sistemos tinkamą stebėseną ir įvertinimą, turės pagerinti programų efektyvumą. Jie taip pat turės užtikrinti didesnį lankstumą skirstant išteklius tos pačios politinės srities skirtingiems veiksmams, o taip pat padės surasti greitą atsakymą į nenumatytus įvykius.

Galiausiai, įsipareigoju pasirūpinti reikiama finansinės vadybos priežiūra teikiant šias paslaugas. Prašysiu savo tarnybos man reguliariai teikti ataskaitas apie finansines operacijas, audito išvadas, bet kokius neatitikimo įtarimus ir visus Europos Parlamento komentarus apie finansų vadybą.

32. Kokių priemonių ketinate imtis siekdamas tęsti kovą su moterų ir vaikų prekyba ES šalia patvirtintos Daphne II programos (2004–2008 m.)?

Komisija įvertino šio fenomeno svarbą ir aktyviai veikė kovodama su prekyba žmonėmis taikydama šias priemones:

- Paskelbė 1996, 1998, 2000 m. Komunikatus;
- Pasiūlė įstatymų projektus, pvz.: dėl baudžiamųjų sankcijų už nusikalstamą prekybą ir dėl trumpalaikių leidimų gyventi aukoms, kurios bendradarbiauja su atsakingomis valdžios institucijomis prieš pažeidėjus;
  ir
- Skatino keitimąsi geriausia patirtimi tarp ekspertų, pvz., per programų AGIS ir DAPHNE seminarus ir sudarė ekspertų grupę, dirbančią prekybos žmonėmis klausimais.

Prekybos žmonėmis prevencija, aukų apsauga ir prekiautojų teisminis persekiojimas bei baudimas toliau išlieka trys pagrindiniai išsamios Komisijos politikos dėl kovos su prekyba žmonėmis elementai. Darbo tarp visuomeninių agentūrų ir pilietinės visuomenės organizacijų (NVO) koordinavimas ir jų bendradarbiavimas yra esminiai šios politikos komponentai. Tie klausimai yra ir liks Komisijos dialogo su trečiosiomis šalimis sudėtinė dalis.

Komisija toliau tęs ir stiprins savo veiklą daugiausiai dėmesio skirdama įvertinti 2002 m. liepos 19 d. pagrindų sprendimą dėl prekybos žmonėmis. Tuo tikslu ekspertų grupė parengs ataskaitą, taip pat Tarybai bus pateikta ataskaita apie *Childoscope* programos atlikto tyrimo rezultatus, kaip pilietinė visuomenė prisideda ieškant dingusių ir seksualiai išnaudojamų vaikų 2005 m. bus pristatytas Komunikatas, pateikiantis kovos su šia blogybe vertinimus ir siūlantis kitas reikiamas priemones.

EP Teisės reikalų komitetias (JURI)

1. Ar ketinate skatinti su rinkos integravimu susijusių privatinės teisės sričių, pvz., komercinės teisės ir sutarčių teisės, derinimą?

Prioritetą teikiu Europos pilietinių ir komercinių reikalų teisingumo erdvės sukūrimui. Tai pirmiausia turi remtis abipusio pripažinimo principu, numatytu Europos Vadovų Tarybos susitikime Tamperėje, ir 2000 m. patvirtinta Abipusio pripažinimo programa. Manau, kad teismo abipusį sprendimų pripažinimą ES galima pasiekti pirmiausia priimant suderintas jurisdikcijos taisykles, apimančias vis daugiau sričių, taip pat panaikinant skirtingų valstybių įstatymų skirtumus. Tačiau sutelktas dėmesys į abipusį pripažinimą nereiškia, kad nereikia derinti privatinės teisės siekiant sustiprinti abipusį valstybių narių pasitikėjimą teisės sistema. Be to, gali prireikti užtikrinti procesinės teisės minimalių standartų laikymąsi, arba jų suderinimą, kaip jau numatyta Abipusio pripažinimo programoje.

Bet kokiu atveju, norėčiau pabrėžti, kad yra nemažai komercinės ir sutarčių teisės priemonių, kurios kai kuriuose sektoriuose – vartotojų ir draudimo teisėje – tarpusavyje iš dalies dera. Šios priemonės ne tik labiau skatina rinkos integravimąsi, bet ir kelia abipusį pasitikėjimą Europos teisinėmis sistemomis. Turėdamas tai mintyje, esu įsipareigojęs glaudžiai dirbti su kolegomis Komisijos nariais ir siekti užtikrinti, kad materialinės civilinės teisės, susijusios su jų atsakomybės sritimis, suderinimas padės siekti šių tikslų.

2. Kokios, Jūsų nuomone, yra subsidiarumo principo civilinės teisės srityje taikymo ribos? Kaip manote, ar kada nors galėtų būti parengtas Bendrijos sutarčių ir nesutartinių prievolių kodeksas?

Sudėtinga vertinti subsidiarumo principo poveikį Bendrijos veiksmams *in abstracto*, ne vien tik civilinėje, bet ir kitose teisės srityse. Mano nuomone, reikia įvertinti kokiu mastu turi tūri laikomasi subsidiarumo principo įgyvendinant visus ES lygmeniu pasiūlytus veiklos tikslus. Šiuo požiūriu labai pritariu būsimoje Konstitucijoje numatytam didesniam atskirų šalių parlamentų vaidmeniui.

Bendrijos sutarčių ir nesutartinių prievolių kodekso idėja yra naudinga tolimesnės perspektyvos požiūriu, tačiau turime siekti savo tikslų palaipsniui. Pradėta vykdyti Europos sutarčių teisės veiksmų planas. Esu įsitikinęs, kad bet kokiu atveju, ateityje kuriant „bendrą struktūrą“ (Common Frame of Reference) reikia glaudžiai bendradarbiauti su skirtingomis suinteresuotomis šalimis ir ta sritis neturėtų priklausyti vien tik akademinei sferai. Be to, imantis kokių nors veiksmų ateityje reikia atidžiai stebėti, kad jie atitiktų subsidiarumo principą.

Visada sieksiu derinti skirtingų valstybių sutarčių ir nesutartinių prievolių įstatymus ir raginsiu priimti reglamento projektą, žinomą pavadinimu „Roma II“, ir atidžiai peržiūrėta Žaliąją knygą, kuri modernizavo 1980 m. Romos konvenciją („Roma I“) ir ją pavertė reglamentu. Esu įsitikinęs, kad sukurtos suderintos kolizinės normos bus svarbus žingsnis kuriant tikrą civilinio teisingumo sferą. Esu tikras, kad tai galima pasiekti artimoje ateityje.

3. Kokių tolesnių veiksmų imtumėtės Europos teisminiams ir neteisminiams tinklams patobulinti ir išplėsti? Ar rengiant teisininkus ir teisėjus būtų naudinga daugiau dėmesio skirti Europos reikalams? Jei taip, kokiu būdu?

Manau 2001 m. įkurtas Europos teisinis tinklas, dirbantis civiliniais ir komerciniais klausimais, yra didelis pasiekimas, padedantis stiprinti teismų bendradarbiavimą, skatinti piliečių galimybes naudotis teisingumu ir sėkmingai taikyti Bendrijos teisę. Tačiau siekiant, kad šie tikslai būtų įgyvendinti reikia stengtis, kad Europos civilinio tinklo veikloje nuolat dalyvautų valstybių narių įkurtos atstovybės ir jos aktyviai remtų valstybių narių instancijos. Per ateinančius metus norėčiau, patobulinti jo veiklą ir plėtoti jo ryšius su kitais Europos tinklais, pvz., Europos tinklu, nesusijusiu su nagrinėjamomis bylomis, sprendžiančiu tarptautinius ginčus (EEJ-NET). Todėl raginsiu valstybes nares skirti reikiamų lėšų šalyse veikiantiems tinklams.

Baudžiamojo teisingumo srityje Europos teisminiam tinklui labai pasisekė, nes jo sekretoriatas ir biudžetas buvo integruotas į Eurojustą. Norėčiau, kad šis bendradarbiavimas būtų dar labiau sustiprinamas.

Teisės srities specialistų mokymus ir panašią veiklą jau vykdo nemažai Bendrijos programų (Pilietinė pamatinė programa AGIS). Apskritai manau, kad Europos Sąjungoje skatinti teisėjų ir prokurorų mainus yra labai svarbu, nes taip sukuriamas abipusis pasitikėjimas, gerinamos ES instrumentų taikymo žinios, skatinamas geresnis jų taikymas valstybėse narėse ir palaikomi nuolatiniai ryšiai tarp pareigūnų, atsakingų už teisininkų kvalifikacijos kėlimą institucijose ir šalyse kandidatėse. Todėl mes turime kuo plačiau pasinaudoti Europos Parlamento sukurta 2004 ir 2005 m. „Teismo institucijų mainų programa“.

4. Kuo asmenims ir bendrovėms realiai būtų naudingas tarptautinėms byloms taikomos proceso teisės derinimas? Ar užtenka šioje srityje jau priimtų priemonių?

Matau keletą privalumų piliečiams ir bendrovėms iš tarptautinėms byloms taikomos proceso teisės derinimo: lengviau kreiptis į teismą, paprastesnės ir efektyvesnės procedūros bei geresnės suinteresuotų šalių teisių garantijos, kurios kartu palengvins ir galutinio sprendimo abipusį pripažinimą. Pavyzdžiui, šiandien įmonės turinčios skolininkų keliose šalyse, norėdamos surinkti pinigus, turi naudotis kiekvienos šalies skirtingomis procedūromis. Juk taikomos skirtingos pažymos, galioja ne vienodi terminai, reikia sekti skirtingus procedūrų žingsnius ir t. t. Aš pritariu reglamento pasiūlymui dėl mokėjimo procedūrų europines tvarkas. Įdomu pastebėti, kad pasiūlymas atitinka jau galiojančius teisės aktais, ir pateikia naują alternatyvią procedūrą, kuria gali naudotis kreditoriai. Jie patys visais atvejais laisvai apsisprendžia, kurią, šalies ar Europos bendrą, procedūrą jiems pasirinkti.

Manau, kad derinimas turi būti vykdomas su pagarba šalių tradicijoms, keičiant tik būtiniausius dalykus ir taikomas tik „sienas peržengiančioje potekstėje“, tačiau, mano manymu, tai neturėtų apsiriboti vien tik vadinamosiomis „sienas peržengiančiomis bylomis“. Pavyzdžiui, mes

neturėtume uždrausti įmonėms, dirbančioms vienoje valstybėje narėje, pasirinkti prieš savo šalies skolininkus europinę procedūrą, kuria galės naudotis ir jų tarptautiniai konkurentai. Tai būtų nesuderinama su siekiu sukurti bendrą teisingumo erdvę ir sukeltų diskriminacijos įtarimų. Toks pats principas turėtų būti taikomas ir visiems būsimiems Europos teisės aktams, kuriais siekiama suteikti minimalias procedūrines garantijas siekiant palengvinti abipusį pripažinimą. Teisėkūra negali skirstyti bylų į „vidaus“ ir „tarptautines“.

Derinimo nauda, be abejo, priklausys nuo Europos įstatymų leidybos kokybės. Šioje srityje turiu plataus užmojo tikslų ir aš tikiuosi, kad Parlamentas padės man jų siekti.

5. Kaip, Jūsų nuomone, klostysis santykiai su Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencija ateityje, ypač turint mintyje aktyvesnį Parlamento vaidmenį? Ar, Jūsų manymu, būtų sunku suderinti kilmės šalies principą su tarptautinės privatinės teisės nuostatomis? Kokių priemonių imtumėtės tarptautiniu mastu siekdamas, kad internetu atliekamoms operacijoms būtų taikomi vienodi teisės reikalavimai?

Mano galva, Hagos konvencija dėl tarptautinės privatinės teisės yra vienas iš keturių geriausių forumų nuosekliai ir organizuotai vystyti mūsų daugiašalius santykiams su trečiosiomis šalimis teismams bendradarbiaujant civilinėse ir komercinėse bylose. Todėl ketinu intensyviai dirbti, kad kuo greičiau būtų užbaigtos vykstančios derybos dėl Europos Bendrijos įsijungimo į šią organizaciją. Taip pat dėsiu visas pastangas, kad laikantis Sutarties būtų atsižvelgta į teisėtus Europos Parlamento interesus skirtingose Hagos konvencijos derybose.

Manau, kad tarptautinė privatinė teisė ir kilmės šalies principas papildo vienas kitą. Skirtingų valstybių įstatymų nesutapimus (nesvarbu, ar esančius šalių teisėje, ar Bendrijos teisės aktuose, ar tarptautinėse sutartyse) reikia panaikinti atsižvelgiant į tarptautinę padėtį ir į tai, kuris įstatymas geriausiai tiktų esamoms sąlygoms. Tokių veiksmų kriterijai priklauso ne tiek nuo skirtingų įstatymų turinio, kiek nuo jų sąryšio esant konkrečiomis sąlygomis. Kilmės šalies principas yra labai svarbus. Tai reiškia, kad Europos Bendrijoje valstybės narės taikoma teisė kitoje valstybėje narėje įsikūrusioms įmonėms negali nustatyti nepagrįsto apribojimo laisvam prekių ir paslaugų judėjimui.

Diskusijos įvairiuose tarptautiniuose forumuose apie teisę taikomą internetu sudarytiems sandoriams yra gana sudėtingos, nes reikia atsižvelgti į įvairius interesus ir skirtingas šalių tradicijas. Mielai aktyviai dalyvausiu šiose diskusijose, kad rastume tinkamus sprendimus, kuriuos būtų galima veiksmingai taikyti visame pasaulyje.

6. <u>Kokiomis priemonėmis ketinate užtikrinti, kad valstybės narės visiškai perkeltų ES teisę į savo teisės sistemą ir deramai ją taikytų? Ar raginsite taikyti 228 straipsnyje numatytas sankcijas, ypač vykdant pažeidimo nagrinėjimo procedūrą ETT? Ar galima tą patį rezultatą pasiekti kitaip?</u>

Pirminė atsakomybė perkeliant Bendrijos teisę, t. y. Sutartį ir antrinę teisę (reglamentus, direktyvas ir sprendimus), tenka valstybėms narėms. Tačiau bendradarbiavimas tarp Komisijos ir valstybių narių yra labai svarbus veiksmingos Bendrijos teisės taikymo stebėsenos elementas.

Visomis išgalėmis stengsiuosi, kad būtų surinkta išsami informacija iš valstybių narių apie ES instrumentų perkėlimą į jų šalies teisę, ir apie tai kokių praktinių priemonių buvo imtasi joms įgyvendinti. Reikalausiu, kad atlikus kruopščią analizę būtų nustatyti nesuderinamumo atvejai ir nedelsiu juos paskelbti. Pagal galiojančią teisinę sistemą dėl klausimų, minimų ES sutarties VI antraštinėje dalyje, Konstitucijos projekto sutarties 226 straipsnis netaikomas ir kontrolės priemonės yra ribotos.

Todėl ketinu pagerinti visų pirma, prevencinius veiksmus, skatinančius ES teisę ir antra, stebėsenos priemones ir tvarką kontroliuoti jos teisingą taikymą.

Aš sieksiu tobulinti šiuos metodus ir juos taikyti visose Bendrijos teisės srityse, įeinančiose į mano atsakomybės sritį, jei jie naudingi, kad suaktyvinčiau prevencinį stebėsenos etapą. Bus naudojami įvairūs metodai, pavyzdžiui: aiškinamieji komunikatai dėl specifinių Bendrijos teisės sričių (Sutarties ir antrinės teisės), ekspertų komitetai ir tinklai, patariantys Komisijai, ir tam tikrų sričių ekspertų *ad hoc* grupių steigimas, ypač siekiant keistis informacija ir gera praktika tarp valstybių narių.

Stengiuosi užtikrinti, kad priimti instrumentai būtų tinkamas įgyvendinami sistemingai ir atidžiai stebint ir kad pagal turimą informaciją Komisijos parengta ataskaita su išvadomis būtų pateikta ir Parlamentui. Tokios ataskaitos turi politinį atspalvį ir opūs klausimai, pavyzdžiui Europos arešto orderio įgyvendinimas, tikėtina, kad bus plačiai diskutuojamas.

Bendrijos teisėje numatytas teisminis įtariamų pažeidimo atvejų nagrinėjimas turi būti vykdomas keliomis pakopomis vadovaujantis pažeidimo nagrinėjimo procedūra, įtvirtinta Sutarties 226 ir 228 straipsniuose. Šios procedūros yra taikomos tam, kad nekiltų nė menkiausių abejonių Bendrijos teise, kad būtų iki galo išnagrinėtas kiekvienas pažeidimas ir užtikrintas teisingas Bendrijos teisinės sistemos veikimas.

Net ir ankstesniais pažeidimų nagrinėjimo etapais iki Europos Teisingumo Teismo nutarties pagal Sutarties 226 straipsnį, bet koks valstybės narės nesugebėjimas nedelsiant laikytis Teisingumo Teismo sprendimo turi būti laikomas rimčiausiu ES teisės pažeidimu. Atvejais susijusiais su 228 straipsnio taikymu Komisija, be abejonės, imsis veiksmų, kurie bylą gali vėl grąžinti Teisingumo Teismui, kuris šį kartą gali paskirti baudą.

Jau minėjau, kad pagrindiniai procedūros tikslai yra pasiekti valstybės narės ir ES teisės suderinamumą, kuris Europos piliečiams ir verslui leistų naudotis jiems priklausančiomis teisėmis.

Tai galima sėkmingai pasiekti taikant mechanizmus, kurie papildo arba pakeičia formalius procesus nepavykus išpildyti įsipareigojimų.

Galima paminėti šiuos papildomus mechanizmus:

1- Daugkartinių ir pasikartojančių Bendrijos teisės tam tikro sektoriaus pažeidimų atveju derybos su valstybe nare kartais atnešdavo daugiau naudos nei teismo byla dėl pažeidimo.
2- Vadinamieji „komplekto susitikimai“ (package meetings), sudarantys sąlygas nenutrūkstamam dialogui ir bendradarbiavimui tarp Komisijos ir valstybių narių susijusių valdžios instancijų ir, neinant teismo procesų keliu, ištirti „komplektą“ bylų ir rasti sprendimus.

3- Atsižvelgiant į direktyvų taikymą, kurios įtvirtino daugelio žmonių teises ir kurios kiekvienu konkrečiu atveju reikalauja nagrinėjimo ir nutarimo, *ad hoc* susitikimai gali sėkmingai pasiteisinti.

4- Galiausiai nepriklausomų ir specializuotų nacionalinių instancijų steigimas tam tikrais atvejais palengvina Komisijos, Sutarties sergėtojos vaidmens, tikslų įgyvendinimą.

7. Kokiomis priemonėmis užtikrinsite, kad valstybės narės laiku perkeltų Bendrijos teisės aktus į savo teisės sistemą? Įsivaizduokite situaciją: kelios valstybės narės, taip pat ir Jūsų valstybė, neįgyvendino labai svarbios liberalizavimo direktyvos. Kai kuriuose visuomenės sluoksniuose ši priemonė yra nepopuliari, o artėja vietos rinkimai. Parlamentas reikalauja pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūrą, ir Teisės tarnyba jau yra tam pasirengusi. Jums skambina Jūsų šalies ministras. Ką jam pasakytumėte? Ką pasakytumėte Parlamentui?

Siekiant užtikrinti, kad Bendrijos politika būtų veiksmingai įgyvendinta ir duotų laukiamų rezultatų ir kad visuomenė ja pasitikėtų, institucijos privalo pasirūpinti, kad būtų atidžiai stebima, kaip taikomi Bendrijos teisės aktai. Tai stebėti buvo pavesta Europos Komisijai, suteikiant jai išskirtinį Sutarties sergėtojos vaidmenį.

Kontroliuodama, kaip laikomasi Bendrijos teisės aktų perkėlimo į nacionalinę teisę reikalavimų, Komisija jau taiko supaprastintą ir pagreitintą procedūrą ir reikalauja, kad valstybės narės praneštų apie jų naudojamas įgyvendinimo priemones. Taikydama šią procedūrą Komisija gali automatiškai patikrinti, ką valstybė narė nuveikė srityje, ir skubiai imtis tolesnių veiksmų. Ši procedūra buvo veiksmingai taikoma pastaraisiais metais. Ji bus taikoma ir toliau, siekiant užtikrinti pavėluotų pranešimų tyrimą visais aspektais.

Komisija jau yra pradėjusi taikyti nemažai priemonių, kuriomis siekiama palengvinti direktyvų perkėlimą į šalių teisę. Siekiant kuo geresnių rezultatų, Komisija šias priemones turi taikyti veiksmingai ir jas griežtinti.

Jei pasibaigus diskusijoms, nepaisant visų priemonių, skirtų palengvinti Bendrijos teisės aktų perkėlimą į šalių teisę, valstybė narė negali rasti su Bendrijos teise derančio sprendimo, Komisija turi imtis reikiamų veiksmų, nustatytų ES Sutartyje. Procedūra, žinoma, yra gana ilga, ir valstybė narė turi įvairių galimybių apginti savo poziciją.

Jei sudėtingoje politinėje padėtyje atsidūręs šalies ministras paskambina atsakingajam Komisijos nariui, Komisijos narys turi jį atidžiai išklausyti. Jei ankstesnė šalies padėtis nė kiek nepasikeitė, Komisijos narys neturi jokio pagrindo keisti savo požiūrį ir tokiu atveju elgiasi pagal Sutarties nuostatas. Europos Sąjungos sąranga yra pagrįsta teisinės valstybės principu, ir kiekvienas ministras privalo jo laikytis. Remiantis veikiančiais teisės aktais ir pamatiniu susitarimu, Parlamentas turėtų būti informuotas apie tolesnę procedūros eigą. Tokiu atveju reikėtų išlaikyti tinkamą pusiausvyrą: viena, užtikrinti, kad būtų laikomasi taisyklių, o antra, pasirūpinti, kad Komisija netaptų rinkiminės kampanijos dalimi.

8. Kaip palengvintumėte Parlamento teisės kontroliuoti Komisijos įgyvendinimo įgaliojimus (komitologija) taikymą? Ar esate pasiruošęs elgtis su Parlamentui taip, kaip su Taryba, ir suteikti jam tokią pačią galimybę kaip ir Tarybai susipažinti su informacija? Ar manote, kad galima laukti Konstitucijos nuostatų šioje srityje?

Sutinku, kad skaidrumas yra pagrindinis elementas, padedantis užtikrinti atskaitomybę. Kalbėdamas apie taip vadinamųjų komitologijos komitetų darbą, norėčiau atkreipti Parlamento dėmesį į tai, kad Tarybos sprendimas 1999/468/EB jau įpareigoja Komisiją užtikrinti plačias skaidrumo priemones, taip pat paskelbti komitetų sąrašus ir komitetų metinės veiklos ataskaitas.

Be šių plačiajai visuomenei skirtų skaidrumo priemonių Tarybos sprendimu buvo įvestas ir vėliau pamatiniame EP ir Komisijos susitarime patikslintas privilegijuotos informacijos Europos Parlamentui režimas. Šios priemonės suteikia galimybę EP būti informuotam apie komitologijos komitetų veiklą ir ypač vykdyti įgaliojimus, susijusius su bendro sprendimo procedūros metu priimtų teisės aktų įgyvendinimo kontrole. Turiu pridurti, kad 2003 m. Komisija pradėjo viešai registruoti visus Komisijos Europos Parlamentui pateiktus komitologijos dokumentus. Su daugeliu šių dokumentų gali tiesiogiai susipažinti visuomenė.

Konstitucija patikslina Komisijos vykdomųjų galių teisinę bazę, atskirdama reglamentus, kuriais Komisija gali papildyti arba pakeisti ne pagrindinius teisės aktus ir pamatinius teisės aktus (jų atžvilgiu EP ir Tarybos galios yra vienodos, str. I-36) nuo tikrų vykdomųjų veiksmų (kurių taisyklės ir bendrieji principai bus nustatyti teisiškai (t. y. per bendro sprendimo procedūrą), str. I-37). Komisijos vykdymo įgaliojimų skaidrumo Konstitucija, vis dėlto, nepadidina.

9. Kaip aktyviai ketinate vykdyti tarpinstituciniu susitarimu dėl geresnės teisėkūros nustatytą įsipareigojimą panaikinti pasenusius ir supaprastinti sudėtingus teisės aktus? Ar atliekant išplėstinį poveikio vertinimą šiam klausimui bus skiriamas ypatingas dėmesys?

Jau 2002 m. Komisija pradėjo platų veiksmų planą dėl geresnio reglamentavimo, kuris sukuria sąlygas ir pagrindą tam, kad Komisija galėtų prisidėti prie tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros įgyvendinimo.

Visiškai pritariu dabartinės Komisijos darbotvarkei dėl geresnio reglamentavimo ir tvirtai sieksiu, kad naujoji Komisija tęstų šį svarbų darbą. Pasirūpinsiu, kad naujieji teisės aktai nebūtų per daug sudėtingi, o pasenusius teisės aktus panaikinsiu arba supaprastinsiu.

Norėčiau pridurti, kad atsižvelgdamas į tai, jog teisingumo ir vidaus reikalų srities teisynas buvo sukurtas gana neseniai, pagrindinį dėmesį savo veikloje tikriausiai skirsiu naujųjų teisės aktų paprastumo ir kokybės užtikrinimui.

Stengdamasis užtikrinti aukštą su teisingumo ir vidaus reikalų sritimi susijusių teisės aktų kokybę ir jų paprastumą, daugiausia remsiuosi vienoda ir tarpsektorine Komisijos politika, skirta politinių pasiūlymų poveikiui įvertinti.

10. Europos Komisija rengia ateities gaires dėl naujos 2004–2009 m. programos skirtos vystyti Europos Sąjungą, kaip vientisą laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę. Kokie yra Jūsų prioritetai civilinės ir proceso teisės srityse?

Svarbiausia, žinoma, tinkamai ir iki galo įgyvendinti jau patvirtintą „acquis“. Pasižadu, kad šiai užduočiai skirsiu reikalingą dėmesį. Be to, siekdamas skatinti veiksmingą ir praktinį Bendrijos instrumentų taikymą, pasinaudosiu visomis Europos teisinio tinklo pasiūlytomis galimybėmis civilinių bylų klausimais. Esu įsitikinęs, kad „acquis“ įgyvendinimui teisėtai skiriamas dėmesys negali tapti naujų teisės instrumentų piėmimo kliūtimi, kaip tai šių metų birželio mėnesio pranešime pabrėžė Komisija.

Dėl šios priežasties įsipareigoju apsvarstyti likusius Tamperės mandato klausimus. Dėmesį skirsiu ir kitiems, ne tik su abipusio pripažinimo programa susijusiems klausimams. Pavyzdžiui, manau, kad piliečiams ir verslo atstovams reikalingas pripažinimas negali apsiriboti vien tik teismo sprendimais. Pavyzdžiui, vientisoje erdvėje be vidinių sienų asmeniniai ir viešieji dokumentai turėtų cirkuliuoti kaip galima laisviau, o administraciniai formalumai, varžantys laisvą dokumentų judėjimą, turėtų būti panaikinti arba kaip galima labiau sumažinti. Didelės pastangos skiriamos tam, kad būtų veiksmingai įgyvendinami ES teismo sprendimai. Ši sritis yra bendros pilietinio teisingumo sferos Achilo kulnas. Savaime suprantama, pasirūpinsiu, kad leidžiant ateities teisės aktus būtų atsižvelgiama į valstybių narių teisinę tradiciją ir plačiai konsultuojamasi su visomis suinteresuotomis šalimis.

11. Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencija baigia rengti verslo subjektų sandoriams skirtą Išskirtinio teismų susitarimų pasirinkimo konvenciją (toliau „Konvenciją“). Europos Komisija ES vardu dalyvauja derybose dėl Konvencijos. Tačiau Komisija pradėjo viešas konsultacijas šiuo klausimu. Kokia Jūsų nuomonė apie derybų rezultatus? Ar siūlote ES prisijungti prie Konvencijos?

Skaitant konsultacinį dokumentą, kuriuo rėmėtės, lengva suprasti, kad Išskirtinio teismų susitarimų pasirinkimo konvencijos projektas yra labai sudėtingas, o derybos šiuo klausimu vyksta labai sunkiai. Viešosiomis konsultacijomis siekiama įgalinti Komisiją geriau suvokti rūpesčius, su kuriais susiduria Europos bendrovės ir kitos suinteresuotos šalys, bei geriau įvertinti derybų metu svarstytų įvairių galimybių įmanomą poveikį. Esu įsitikinęs, kad sėkmingai parengta Konvencija galėtų palengvinti tarptautinę prekybą ir būtų naudinga Europos bendrovėms. Bet viskas priklauso nuo derybų rezultatų: jei mums pavyks parengti subalansuotą Konvenciją, kuri padės apginti teisėtus Europos įmonių interesus, žinoma, pritarsiu tam, kad Bendrija prisijungtų prie šios Konvencijos. Bet kokiu atveju manau, kad deryboms pasibaigus Komisija, prieš pasiūlydama Tarybai pasirašyti Konvenciją arba prisijungti prie jos, turėtų atlikti tinkamą poveikio analizę remdamasi galutiniu Konvencijos tekstu.

12. Piliečių teisių apsauga yra teisinės valstybės principu pagrįstos demokratinės sistemos šerdis. Pagrindinių teisių chartija yra įtraukta į Konstitucinę sutartį, o Europos teisinė sistema suteikia piliečiams papildomą apsaugą, net ir nuo valstybės narės, kurioje jie gyvena. Tai susiję su piliečiais ne tik kaip su vartotojais, darbuotojais, pensininkais, ligoniais, studentais, administracijos darbuotojais, bet ir kaip su Sąjungos subjektais jų santykių su Europos administracija ir jos atstovais požiūriu. Kokie yra Jūsų prioritetai teisinės ir teisminės piliečių apsaugos srityje?

Visiškai sutinku, kad piliečių teisės yra labai svarbios. Šias teises turėtų veiksmingai ginti kiekvienos valstybės narės teisinė sistema.

Atsižvelgdamas į tai manau, kad pirmiausia reikėtų didinti teisingumo sistemos veiksmingumą ir gerinti jos veiklą. Dėl šios priežasties remsiu ir prisidėsiu prie Europos Komisijos pradėto darbo, susijusio su teisingumo veiksmingumo padidinimu („CEPEJ“), kurį Komisija atlieka bendradarbiaudama su Europos Taryba. Be to, Sąjungos kompetencijos ribose būsime priversti apsvarstyti daugelį su teisingumo sistemos veiksmingumu susijusių aspektų (vėlavimų mažinimą, veiksmingą sprendimų vykdymą ir t. t.).

Taip pat manau, kad teisinė piliečių apsauga yra susijusi su teismų prieinamumu, kaip nustatė Strasbūro Teismas. Esu tvirtai pasirengęs siekti šio tikslo Europos Sąjungos kontekste ir noriu užtikrinti ne teorines ar iliuzines, bet praktines ir veiksmingas teises. Direktyvos dėl teisinės pagalbos ir kompensacijos rodo, kad ES siekia pagerinti teisminę piliečių apsaugą šiuo aspektu.

Sieksiu užtikrinti, kad valstybės narės deramai įgyvendintų šias direktyvas ir prireikus šios taisyklės būtų papildomos naujomis teisinėmis priemonėmis, kurios padėtų siekti šio tikslo.

13. 2004 m. balandžio 28 d. Europos Komisija pateikė pasiūlymą dėl pagrindų sprendimo, apibrėžiančio įtariamųjų ir kaltinamųjų baudžiamosiose bylose teises visoje Europos Sąjungoje. Ar sutinkate, kad tai yra vienas iš svarbiausių ES prioritetų siekiant sukurti tarpusavio pasitikėjimą, atsižvelgdamas į tai, kad jau egzistuoja pagrindinėms teisėms darančios didelę įtaką teisinės priemonės, pavyzdžiui, Europos orderis? Kaip, Jūsų nuomone, būtų galima sukurti sąlygas, kad šis aktas būtų kiek įmanoma greičiau priimtas?

Visiškai pritariu požiūriui, kad būtina patvirtinti gynimosi teises saugančias ir tarpusavio pasitikėjimą skatinančias priemones. Pasiūlymai dėl teisės aktų, nustatančių asmenų teisės apsaugos, Europos arešto orderio ir geresnes patraukimo baudžiamojon atsakomybėn taisykles, pateikti tuo pačiu metu Tamperėje; tai buvo ne atsakas į šias iniciatyvas, bet labiau jų papildymas. Pasiūlytas Pagrindų sprendimas dėl tam tikrų procedūrinių teisių baudžiamosiose bylose palengvins visų abipusio pripažinimo priemonių taikymą baudžiamosios teisės srityje, nes valstybės narės bus labiau pasirengusios pripažinti kitų valstybių narių apsaugos priemones. Svarbu, kad šios srities pareigūnai, savo veikloje taikantys tarpusavio pripažinimo instrumentus, pavyzdžiui, Europos arešto orderį, deramai pasitikėtų kitų ES teisminių institucijų ir policijos įstaigų vykdoma veikla, nes nuo šio pasitikėjimo priklauso kasdienių operacijų sklandumas ir sėkmė.

Padarysiu viską, kas tik yra įmanoma, kad pasiūlytas Pagrindų sprendimas būtų kuo greičiau Tarybos patvirtintas ir įgyvendintas valstybėse narėse. Viskas priklausys nuo to, ar Taryba galės vieningai susitarti. Praeityje kai kurios valstybės narės pareiškė susilaikančios šiuo klausimu. Mano pirmtakas, Komisijos narys Vitorino, išklausė valstybių narių atstovų nuomon?, 2003 m. kovo mėn. Verijoje neoficialiai JAI Tarybai svarstant Žaliojoje knygoje numatytas ir prieš naudojant ši[1] priemon? taikytas procedūrines saugos priemones. Patvirtintame dokumente atsižvelgiama į daugelį per konsultacinį etapą išsakytų rūpesčių; tikiuosi, kad šiems rūpesčiams buvo suteiktas tinkamas dėmesys, ir valstybės narės, anksčiau atsisakiusios priimti šį pasiūlymą, dabar jam pritars.

14. Koks, Jūsų nuomone, yra pagrindinis kelerių kitų metų prioritetas ir visuomeniniai tikslai, kurie prisidėtų prie Tamperės darbotvarkėje numatytos Europos teisingumo erdvės, ypač civilinės ir prekybos teisės srityse, pažangos?

Į mano požiūrį, kurį išdėsčiau atsakydamas į anksčiau pateiktą klausimą, įeina tolesnis tam tikrų veiksmų ir siūlomų teisės aktų projektų įgyvendinimas.

Siekdamas įgyvendinti Tamperės darbotvarkėje numatytas likusias priemones, ketinu tęsti darbą, susijusį su „Romos II“ pasiūlymu dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės, pasiūlytu

Reglamentu dėl mokėjimo tvarkos ir ateities pasiūlymais dėl smulkių ieškinių ir tarpininkavimo (ADR).

Be to, norėčiau netrukus pristatyti pasiūlymus dėl išlaikymo prievolės ir Romos konvencijos dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės („Roma I“) modernizavimo ir pritaikymo Bendrijos teisės sistemoje.

Norėčiau tęsti darbą dviem kryptimis: visų pirma, sukurti abipusį pripažinimą dviejose pagrindinėse Programos srityse, t. y. su šeimos teise susijusiose testamentų, paveldėjimo ir nuosavybės srityse, antra, įvertinti jau patvirtintų instrumentų veikimą, daugiausia Briuselio I ir Briuselio II reglamentus, siekiant juos pataisyti ir toliau tęsti egzekvatūros panaikinimo veiklą, kuri pareikalaus papildomų priemonių, pavyzdžiui, tam tikrų minimalių procedūrinių garantijų, reikalingų siekiant stiprinti valstybių narių tarpusavio pasitikėjimą.

Kalbėdamas apie veiksmus, kurių reikėtų imtis kitose srityse, pavyzdžiui, didinant kai kurių privačių ir viešų dokumentų pripažinimą, manau, kad reikėtų pagerinti, pavyzdžiui, paveldėjimo sertifikatų, administracinių dokumentų, reikalingų nuosavybės registrams atnaujinti, pripažinimą.